

ZPRAVODAJ

Memorandum o spolupráci

Podzim u Vlachovských

Zavádání při škole

P7 2013

Úvodní slovo starosty aneb jak se lépe nadechnout

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbice, rok se rokem sešel a je načase skládat účty – přesně takto jsem uvedl své okénko vloni. Letos tomu nebude jinak, je nutné Vás informovat o tom, co se povedlo, co se nepovedlo, co se nachystalo a co se bude chystat.

Kostel sv. Jiljí

Dominanta je skutečně dnes již důstojnou dominantou, kterou se můžou pochlubit nejen ti, co ji pravidelně navštěvují. Je to dobrý příklad toho, jak to dopadá, když dojde k vzájemnému souladu několika skupin, kdy přestane diskuse na téma „kdo BY měl co udělat“ a prostě se začne dělat. Rekonstrukce střechy a fasády by se neobešla bez pomoci Vás občanů. Pokud nějaké návštěvě ukazujete kostel a říkáte „náš kostel“ – tak to slovo „náš“ má opravdovou váhu. Není podstatné, kdo je napsán na listu vlastnictví.

Muzeum

Těm, kteří pochybují o důležitosti realizace tohoto projektu, říkám, že vše ukáže teprve čas. Velikost našeho Muzea je adekvátní velikosti naší obce. Tato budova poskytne prostory jak pro stálé expozice, tak pro expozice tematicky zaměřené. Pokud bychom rekonstrukci nezařídili nyní, hrozilo by zborcení střechy objektu.

Centrum volného času

Doufám, že nejpozději 1. září 2013 Vás budeme moci přivítat v těchto nových prostorách. Rádi bychom, aby tyto prostory byly „živé“ – tzn. byly využívány těmi, pro které jsou určené. Nejhorší varianta, která by mohla nastat je, že by si zastupitelstvo udělalo čárku u bodu týkajícího se volnočasových aktivit a tyto prostory by zely prázdnotou. Budete-li mít nápady jak centrum využívat, či ozvláštnit, obraťte se na nás.

Revitalizace zeleně

Do konce roku bude vypsáno výběrové řízení na dodavatele tohoto projektu. Přiznám se, že mi vadí, že se někteří z Vás „probudili“ po dvou letech diskuse a chtějí navrhovat změny v době, kdy to již jde stěží. Architekt projektu nám jej představil na zasedání zastupitelstva, návrhy byly konzultovány se členy stavební komise zaměřenými na zeleň, návrhy visí na stránkách obce, projekt visel také u vstupu do KD. Nedovedu si představit, jak více revitalizaci zeleně představit občanům.

Zametací vůz a ovzduší

Jeden z kroků, jak naši obec zkrášlit, je mít zde čisto. Mé naivní představy naučit kuřáky odhazovat nedopalky do koše, naučit návštěvníky obce využívat koše, udržet zastávky alespoň týden v pořádku atd. vzaly za své. Stojí nás to nemalé prostředky a chceme-li budovat, musíme nějaký den nepořádek nechat ležet. Zametací vůz nám tuto činnost usnadní – nikoliv ji eliminuje.

Rád bych také do budoucna zavedl systém, který by eliminoval pálení odpadů ze zahrádky a vinohradů. Systém je potřeba nastavit tak, aby bylo možné tyto odpady bezplatně uložit na snadno dostupném místě. Co se týče révy, nabídnout vinohradníkům, kteří nemulčují, rozdrčení a odvoz zdarma. Budeme se pak moci v jarních a podzimních měsících lépe nadechnout.

Kanalizace, čistička odpadních vod a retenční nádrž

Obě žádosti o dotaci jsou zpracované a podané k SFŽP. Bez příslušných dotací tyto projekty nikdy nebudeme schopni zrealizovat. Zároveň si uvědomuji, že něco tak nepopulárního na Vrbici dlouho nebylo a nebude – rozkopaná celá obec, která se nakonec spraví, nutnost zlegalizovat likvidaci odpadních vod a v neposlední řadě stočné. Dopředu se avizovalo, že současné zastupitelstvo bude nuceno udělat několik nepopulárních kroků. Kdo má všech pět pohromadě, musí tento krok pochopit. Kdo jej bude kritizovat, musí si uvědomit, že nerealizací těchto projektů vystavujeme obec do budoucna sankcím a jakékoliv jiné řešení přináší nějakou černotu. Uvědomme si, že hlasití kritikové nikdy nejsou pod ničím podepsaní a když dojde na lámání chleba, odmítají převzít zodpovědnost! Díky tomuto projektu oddalujeme opravy některých komunikací, které jsou opravdu v žalostném stavu.

Kalub

Kalub bude – otázkou je kdy. Kvůli stavebnímu povolení jsme byli nuceni začít v tomto roce stavbu – došlo tedy k vyčištění stávajícího tělesa a k prvnímu kopnutí. Realizace nastane ve volných chvílích a bude postupná a zdlouhavá. Ale bude! Ještě před půlrokem někteří z Vás, kteří šli na vycházku ke Kalubu a šli jej hledat, prošli kolem a původní rybníční těleso nenašli. Dnes se Vám to nestane!

Stavební pozemky a podporované bydlení

Příznivá bilance narozených k zemřelým v minulých letech se letos bohužel nezopakovala. Je načase vytvořit nabídku pozemků za cenu, kterou je schopna rozjždějí se rodina zaplatit. Stavebních pozemků na Vrbici je dost, ale stavebních pozemků na prodej je málo. Je nutné toto zvrátit a zamezit odchodu mladých. Doufám, že v jarním čísle Vám budu moci představit záměr obce, který naše vize naplní. Školka, škola apod. by byly odsouzeny k záhubě, kdyby neměly pro koho fungovat.

Uvědomujeme si, že je potřeba postarat se také o seniory. Na toto téma se rozvine diskuse i v rámci regionu, Vrbice pracuje na projektu osmi bytů pro podporované bydlení. Záměr je samozřejmě nabídnout tyto byty primárně seniorům. Stavba by se měla zrealizovat na místě dnešního Klubu důchodců – jak jsem již v minulosti avizoval – budova je v katastrofálním stavu a jakákoliv investice do ní by byla neefektivní.

Odpady

Jsou obce, které v příštím roce zvyšují poplatek za odpady. Díky krokům, které jsme provedli, NENÍ nutné tento nepopulární krok v roce 2013 zavést i na Vrbici. Naše statistiky v třídění pozvolna pozitivně rostou, dovoluji si ale zdvihnout prst! Skládkovné by mělo po roce 2014 rapidně vzrůst a pokud rok 2013 nevyužijeme k přípravě kroků eliminující skládkování, nastane rapidní zvyšování i na Vrbici. První úspora skládkovaného objemu by měla nastat díky postavení centrální kompostárny ve Velkých Pavlovicích. Pořád do nádob umísťujeme odpad, který se dá zkompostovat – trávu, plevele, šlupky z erteplí atd. Každá domácnost by měla mít k dispozici druhou popelnici (tu dostane v rámci projektu) a do ní tyto odpady bude možno umístit. Další možnost jak redukovat hmotnost komunálního odpadu je třídít, třídít a zase třídít. Vytríděný papír, plast, hliník, tetrapaky a kovy nekončí na skládce, neplatíme za ně skládkovné a mnohdy za ně máme i příjem.

To, co od většiny z Vás slýchám – „ale já si za popelnici platím“ – bohužel svědčí o neznalosti jednoho faktu. Obec vybírá poplatek „za hlavu“, ale platí za skutečnou hmotnost. Systém je nespravedlivý v tom, že ti co třídí a ti co netřídí, platí stejně. Máme rok 2013 na to, abychom

I pan starosta musí třídit

nastavili spravedlivý systém, aby měl občan motivaci třídit, dávat biologický odpad do kompostárny a tudíž platit méně než ten, kdo takto neučiní. Naopak bude potřeba učinit kroky, které budou eliminovat ty špekulanty, kteří budou odpadovou problematiku řešit zakládáním černých skládek.

Již v příštím roce chceme otevřít sběrný dvůr i v pátek odpoledne. Je to krok, který podpoří ty, kteří to už teď s tříděním myslí vážně. Byli jsme také nuceni znovu zavést poplatek za stavební suť. Suť není komunální odpad, a náklady na její zpracování přerostly do již neúnosných rozměrů. Cena, která se za uložení stavební suti zavedla, je opravdu symbolická. Ti kdo tento krok kritizují, nechť navrhnou zastupitelstvu, jak tuto situaci řešit. Chybou bylo, že se původní zpoplatnění vůbec zrušilo.

.....

Sraz rodáků a kniha o Vrbici

Život obce není jen o budování. V příštím roce uplyne 100 let od položení základního kamene kostela sv. Jiljí. Je to ideální příležitost zorganizovat sraz rodáků. Dnes již známe datum – 8. červen 2013. O programu Vás budeme v předstihu rádi informovat. Zároveň se již pracuje na knize o Vrbici. Budu rád, když se do tohoto data povede dát ji dohromady.

Nastává čas nejkrásnějších svátků v roce – čas Vánoc. Přeji Vám i Vaším blízkým hodně pohody a v roce 2013 hodně zdraví, vše ostatní je otázkou naší šikovnosti.

Tomáš Bílek – Váš starosta

Taky se Vám zdá,

že kromě všemožných nesnází se záplavou sněhu (jeho odklizení a zametání – je to podle úsloví stejně zbytečná práce, protože se sním rozpustí) ubývá hluku? Z dopravy a hlomozu, který nás obklopuje. Všechno kolem jakoby utichlo. Bývalo to tak odjakživa.

Přesto, že se celá krajina po napadnutí sněhu ponořila do nápadného ticha, býval slyšet jásot a radostné veselí dětí, kterých se vždycky v Dědině sešlo mnoho. Sáňkovali jsme po chodníčku mezi parkem a škarpou, poctivě udupávali čerstvý sníh, aby se nám dobře klouzalo.

Sníh dokáže uklidnit a ztišit celé naše okolí. Nejkrásněji a nejtišeji bývá, když se podaří a jsou „bílá Vánoce“. Jen za okny tiše poblikávající svíce vítají příchod Ježíška. Ještě za dob mého mládí se tichem nesly koledy, které vytrubovali muzikanti.

Dnes koledy neuslyšíme, ale ani ten sníh obvykle na Vánoce nenapadne, a když už, tak se sotva udrží. Ale pamatuji si tolik sněhu, že jsme si kolem Obecnice (studny) prohazovali chodníčky a cestičky, ve kterých jsme hráli na schovku a honili se v nich.

A celá ta nadýchaná nádhera jsou vlastně malé sněhové vločky, z nichž ani dvě nejsou stejné. Všimli jste si, jak jsou sněhové vločky krásné. Jen na ně nesmíte moc dýchat, jinak Vám zmizí před očima. A to je vločka vlastně jen kapička vody, která vzniká v mracích několik set metrů nad zemí a odtud se pomalu snáší k Zemi, aby nám přinesla krásu, přikryla všelijaké nepořádky a všechno pěkně ztišila. Jak sněhu přibývá, sněhové krystalky se mění a ve vyšší sněhové vrstvě byste jednotlivé vločky těžko hledali. Ale podívejte se na stébla trávy, kde najdete spoustu rozmanitých sněhových hvězd a hvězdiček. Do krásného běloučkého měkkého sněhu děti rády dělají andělíčky, s tvrdším sněhem se zase rády koulují. Sníh přináší spoustu radosti, ale i starostí – zejména pro řidiče to není nic příjemného. Od bílého sněhu mají název i sněhové pusinky, které bývávaly jedlou ozdobou na vánočních stromech. Pusinky a sněhové věnečky jsme doma pekli z vaječných bílků. Čokoládových kolekcí moc nebylo. Čím jsme stroměčky ještě zdobili? Byla to domácí čokoláda, která se dávala do formiček a po ztuhnutí se obalila barevným staniolem, přidala se nit a čokoláda ozdobila stroměček spolu s opravdovými svíčkami. Potají jsme utrhávali pusinky nebo čokoládu a na stroměčku zůstávaly viset jen nitky. Pusinky děláme ještě dnes, ale stroměček s nimi už nezdobíme. K snědku na něm vlastně nemíváme nic. Jen samé nejedlé ozdoby. Ostatně toho jedlého je kolem nás dost. Zejména několik druhů vánočního cukroví. Kolik druhů a jaké se dnes dělá? Každý rok si dáváme všichni rozhodnutí, že už ho nebudeme tolik péct, protože pak to musíme sníst. Ale každý rok je to stejné. Jak se do toho člověk dá, tak se to snad nedá zastavit. Jen těch receptů co ve všemožných časopisech i na internetu přichází. Druhy nepočítám, ale každý rok si říkám, že zkusím něco jiného. Nakonec ale stejně všichni vybírají ty tradiční – va-

nilkové a jiné rohlíčky, oříšky, linecké a podobně. A samozřejmě také nejrychlejší – nepečené. Někde se začíná péct už na konci listopadu (všeobecně ty Vánoce začínají čím dál dříve), někdo až v polovině prosince – já spíš později, aby to doma vonělo vanilkou a ostatními vánočními vůněmi.

Vánočním časem se prolínají různá proctví s tradicemi a tajemstvími. Raději je nechtějme poznat. Přišli bychom o kouzlo Vánoc.

Přeji nám všem,
aby ty letošní byly bílé – tiché,
pokorné a hlavně spokojené.
Do roku 2013 hodně štěstí
a hlavně zdraví

Bohumila Bařinová

Přišla zima...

Jde zima krajem, kráčí lukami, polem.
Jde zima, královna mrazivá,
na zádech nůši bělostných peříček,
kapsy a klín plný ledových perliček,
jež hrstmi rozhazuje kolem.

Už kraj do svátečního roucha oděla,
na stromy podél cest perly rozvěšela,

chodníčky sypala bělostným sypaním,
stříbrem ozdobila krajinu před spaním.
Do větru hodila duhové korálky,
bílé panny mlhy pustila do dálky a
kolem rozprostřela bílé krajky ticha...

Ted' kraj už ustrojený jenom tiše dýchá
pod mlžným oparem noci.
A ráno v plné kráse krás – zima je tu zas...
Marie Kachyňová

**STAVEBNINY
VAJBAR**

BOŘETICE, tel.: 519 430 108, borealice@stavebniny-vajbar.cz
PODIVÍN, tel.: 519 344 263, podivin@stavebniny-vajbar.cz
HUSTOPEČE, tel.: 519 333 444, hustopece@stavebniny-vajbar.cz
www.stavebniny-vajbar.cz

MÍCHÁNÍ BAREV NA MÍRU Široká škála odstínů

obchodní zastoupení firmy **CAPAROL**

- jedna z největších firem v Evropě
- evropská špička

Nejmodernější
míchací
zařízení Color
Expres E4.

- probarvené omítky
- fasádní nátěry
- vnitřní nátěry
- laky
- lazury
- nátěry podlah a betonů
- zateplovací systémy

Rychlá dodávka. Poradenská služba.

Informace na prodejních
stavebnin v Bořeticích, Podivíně
a v Hustopečích
Těšíme se na Vaši návštěvu.

S námi se stavět vyplatí!

PRANOSTIKY NA MĚSÍC PROSINEC

4.12.

*Sv. Kateřina prádlo máchá
a Barbora jej škrobí.
Svatá Barborka táhne sáňky do dvorka.*

6.12.

*Když na svatého Mikuláše prší,
zima lidi hodně zkruší.
Na svatého Mikuláše
zima už je celá naše.*

13.12.

*Na svatou Lucii jasný den,
urodí se konopí i len.
Lucie noci upije, ale dne nepřidá.*

21.12.

*Je-li Tomáš mrazivý,
obilní klásky naplní.*

23.12.

Svatá Viktorie obrázky na okna ryje.

24.12.

*Na Adama a Evu čekej oblevu.
Na Štědrý den o vlas,
na Nový rok o klas.*

25.12.

*Mráz na Boží narození,
zima se udrží bez proměny.
Když na boží hod prší,
sucho úrodu poruší.*

26.12.

*Když na Štěpána silný vítr bouří,
vinař smutně oči mhouří.*

27.12.

*Od svatého Jana Evangelisty
obrací se slunce k létu
a zima k mrazům.*

30.12.

*Uhodí-li do Davida mráz,
potom mrazy vydrží nejméně
do svíček.*

31.12.

*Když na Silvestra sněží,
Nový rok není daleko.
Jak byl celý rok voda a bláto,
na Silvestra nenapadne zlato.*

Farní okénko

A zase po roce

Rok se s rokem sešel a opět se ocitáme v kouzelném předvánočním čase.

Advent je doba přípravy na Vánoce. Tento předvánoční čas symbolizuje posvátnou důstojnost a čas očekávání příchodu spasitele Ježíše Krista. Adventní doba trvá čtyři neděle před slavnostním narozením Páně. Advent je začátkem nového liturgického roku, který se neshoduje se

začátkem roku občanského.

Součástí adventního období je několik památek světců a s tím i souvisejícími zvyky. Sv. Ondřej má svátek 30. listopadu a říká se, že tato noc má čarovnou moc. Sv. Ondřej je patronem nevěst a neprovdané dívky si čaroval ženicha. Na sv. Barboru 4. prosince se řezou třešňové větvičky (tzv. barborky), které by v teple měly rozkvést na Štědrý den a jsou symbolem znovuzrození života. Sv. Mikuláš

6. prosince je oblíbeným svátkem dětí. Nehodné trestá a hodné obdarovává. Je patronem dětí a vody. Den sv. Lucie 13. prosince, která noci upije, ale dne nepřidá.

K adventu patří také adventní věnec, na kterém se 4 týdny před vánocemi zapálí první svíčka a pak každou následující neděli další. Symbolizuje to přibývání světla a blížící se příchod Krista.

Něco málo z vánočních tradic a zvyků

Symbolem Vánoc jsou jesličky, betlém a vánoční stroměčky. K Vánocům patří také vánočky pletoucí se z 9 pramenů. Devítku považovali naši předkové za magické číslo. Dalšími symboly Vánoc jsou svíčky - červená je životní síla, žlutá světlo a očekávání, bílá značí svátek a fialová je typickou barvou adventu. O Vánocích také nesmí chybět zpívání koledí a na Štědrý den se lidé nezapomínají postit, aby viděli „zlaté prasátko“. Při štědrovečerní večeři se nevstává od stolu a prostírá se pro sudý počet osob. Schovává se šupinka pro štěstí, po večeři se rozkrajuje jablíčko, pouští lodička z ořechů

a odlévá se olovo.

Vánoční svátky jsou plné zvyků, které si předáváme z generace na generaci. Někdy zapomínáme na jejich smysl. V dnešním uspěchaném světě bychom se měli zastavit, vypnout televize, počítače, rádia, mobilní telefony a třeba jen tichounce posлушат naše srdce.

Přejeme Vám všem Boží požehnání a mnoho krásných okamžiků s vašimi blízkými, a to nejen o Vánocích.

Pavla a Stanislav Bukovských

Bohoslužby o svátcích

Zveme všechny lidi dobré vůle do vrbeckého kostela ke společné oslavě svátků narození Ježíše Krista.

Na Štědrý den bude mše svatá (Půlnocní) už ve 22 hodin.

Na Boží hod vánoční 25. 12., na svátek svatého Štěpána 26. 12.

i na slavnost Matky Boží Panny

Marie 1.1. bude mše svatá vždy v 8 hodin ráno.

KOMPLETNÍ PRODEJ A SERVIS VÝPOČETNÍ TECHNIKY

MPclick
internet provider

tel.: 739 054 060
www.mpclick.cz

5M za **375,-**
a 10M za **432,-**

- cena 12-ti měsíčního předplatného
- aktivace 1,- Kč se smlouvou na 12 měsíců

SLEVA 3% pro zákazníky firmy MPclick na pobočkách Hustopeče a Židlochovice. Sleva se týká sortimentu mobilních tel., výpočetní techniky a příslušenství.

PRO NOVÉ UŽIVATELE

- bezdrátový router

ZDARMA

AKCE!

AKCE!

KAMÍNEK V ROCE 2012

Jako jedné ze zpěvaček chrámové scholky Kamínek z Vrbsice mi byl přidělen úkol napsat do Vrbeckého zpravodaje o dění Kamínku v roce 2012 a třeba také něco z našeho zákulísí.

Rok 2012 byl pro Kamínek jako každý jiný. Zpívali jsme tradičně na Velikonoce, tentokrát na Bílou sobotu a Velikonoční neděli. Poslechnout jste si nás také mohli na mši prvního svatého přijímání, na hodové mši, na několika svatebních obřadech a teď naposledy na letos již 7. Předadventním koncertě.

Předadventní koncert- to je takové naše vyvrcholení. Ne že bychom se na ostatních akcích nesnažili, ale na koncert se prostě těšíme ze všeho nejvíc. Letošní koncert byl dost podobný tomu loňskému. V Kamínku jsme už totiž zůstali jen my „malí“, (i když už malí nejsme, ale jako malí jsme tam se staršími zpěvačkami začínali), a proto měl strýc Hasík strach, jak to všechno zvládneme a jak naše slabounké a uzounké hlásky půjde slyšet. Naštěstí máme šikovné zvukaře, kteří nakoupili další mikrofony na ozvučení. Taký jsme pilně zkoušeli a cvičili, aby byl koncert co nejkrásnější, a aby se nejen pro Vás, ale taky pro nás stal nezapomenutelným zážitkem.

Jako každý rok, tak i letos jsme měli na

Koncert Kamínku

koncertě hosta. Tentokrát to byla operní pěvkyně Lucie Silkenová s doprovodem Janičky Otáhalové z Kobylí. Ještě jednou jim moc děkujeme za zpestření programu a také, že jsme si s nimi mohli zazpívat.

Myslíme si, že se nám letošní Předadventní koncert povedl. A děkujeme všem, kteří si 24. listopadu udělali čas, zasedli do kostelních lavic a nechali se ukolébat našimi krásnými písničkami a naladit se na adventní čas.

V nejbližší době se můžete těšit na vánoční mši a Živý betlém, který budeme doprovázet. A tímto zakončíme rok 2012. Ještě jednou bych chtěla poděkovat všem příznivcům Kamínku, kteří nás po celý rok podporují a fandí nám. Největší poděkování od nás všech patří našemu strýcovi Hasíkovi, především za jeho čas, který nám věnuje, za jeho obrovskou trpělivost, kterou s námi musí mít a za to, že Kamínek je takový, jaký je.

Miroslava Ludvová

Garážová vrata

- největší český výrobce vrat
- sekční, posuvná a rolovací vrata
- vlastní výroba – záruka 10 let
- tisíce možností na míru

Předokenní rolety

- výrazná úspora energie
- snížení hluku až o 16 dB
- naprosté soukromí
- silný pocit bezpečí

Ploty a brány

- vlastní výroba – záruka 10 let
- špičkový design
- perfektní zpracování
- bez-údržbové provedení

Okna a dveře

- široká nabídka profilů
- plastová okna
- hliníková okna
- hliníkové vchodové dveře

Venkovní žaluzie

- moderní vzhled
- široká nabídka barev
- výroba na míru
- originalní design

V letošním roce jsme zahájili vlastní výrobu venkovních žaluzií

Montujeme suchou cestou až do - 20 °C

VOLEJTE ZDARMA: 800 100 372

www.lomax.cz

LOMAX®

Partnerská obec Vrbovce

Keramika – dříve obživa, dnes zábava bez hranic

Již delší dobu se volalo po realizaci projektu přeshraniční spolupráce s některou potenciální partnerskou obcí – podobně jako v okolních obcích. Přiznám se, že mi doposud tyto projekty dávaly smysl u obcí, které se nachází přímo u hranic (společné cyklostezky atp.). U obcí nacházející se dále od hranic jsem si všiml negativního jevu, že se přeshraniční partner často použije jako „zástěrka“ k realizaci vlastního projektu.

Tento postoj je pro mne naprosto nepřijatelný – z toho důvodu jsem nechtěl nic takového podnikat do té doby, než vymyslíme něco, co bude přínosem jak pro nás tak pro potenciálního partnera, eventuálně pro region. Jasně se nám udělalo až v době přípravy Centra volného času, jehož jedna místnost má být dílna pro rukodělné činnosti – zejména keramická dílna. Nástin projektu byl na světě – teď ještě to nejpodstatnější – partner. Nebylo nic snazšího, než zavolat vrbeckému rodákovi působícímu na Slovensku – Dr. Josefu Janoškovi. Nemusel dlouze přemýšlet, první obec, která jej napadla, byly Vrbovce. Slovo dalo slovo a vrbecká delegace ve složení starosta a ředitelka školy vyrazili na Vrbovce (všimněte si - „na Vrbovce“). Obec Vrbovce, nacházející se v Kopaničarském regionu, nás naprosto uchvátila. Zjistili jsme, že máme spoustu společného (název, znak, velikost, školství), ale taky mnoho rozdílného, z čehož bychom se mohli navzájem poučit. Setkali jsme se s mnoha akčními lidmi - jmenujme alespoň pana starostu, pana ředitele, pana faráře.

Od té doby uplynulo několik vzájemných vřelých návštěv v obou obcích a dnes můžeme konstatovat, že je dobře nastartována spolupráce, která bude přínosná pro obě strany a nebude fungovat pouze naoko.

První projekt, který jsme společně naplánovali, má název Keramika – dříve obživa, dnes zábava bez hranic. Zahrnuje pořízení vybavení keramických dílen na obou stranách, školení, společná tvoření a prezentace na jarmarcích. Z výtěžku, který by měl vzniknout prodejem výrobků, bychom podpořili zařízení, která pečují o postižené děti – u nás se evidentně nabízí spolupráce s Narníí.

Projekt je určen pro děti ve škole a školce, pro odpolední kroužky určené pro děti, pro děti s rodiči a prarodiči, rodiče a pro seniory. Cílem je nejen spolupracovat přes hranice, ale také napříč generacemi.

Memorandum o spolupráci

Milí priatelia z Vrbice,

veľmi rád využívam možnosť pozdraviť Vás prostredníctvom „Vrbeckého zpravodaje“. Keď ma nedávno oslovil Váš pán starosta s myšlienkou spolupráce našich dvoch obcí netušil som, že tieto vzťahy a spolupráca naberú taký razantný a predovšetkým pozitívny a inšpirujúci charakter. Už sme sa viackrát vzájomne navštívili, boli to predovšetkým pracovné návštevy, ale mali sme, okrem iného, možnosť prezrieť si Vašu krásnu obec a spoznať aj niektorých Vášich skvelých spoluobčanov. Pre mňa osobne bol nezabudnuteľný predadventný koncert 24. novembra vo Vašom kostole. Chcem sa touto cestou poďakovať Vášmu pánovi starostovi Tomášovi Bílkovi za iniciatívu, ktorá spojila naše dve obce. Verím, že si máme vzájomne čo ponúknuť, verím, že spojenie Vrbice - Vrbovce sa stane synonymom pre priateľstvo a spoluprácu.

Milí priatelia, prajem Vám pokojné a šťastné Vianoce, veľa zdravia, šťastia a pohody v rodinách. A ak dovoľíte, už teraz symbolicky dvíham časť a pripíjam na našu spoluprácu. Naostro si na ňu pripíjame počas blížiacich sa sviatkov Vášim skvelým vínom.

S pozdravom

Samuel Redecha - starosta obce

Pomoc OPRAVDU potrebným (potrebným se mnohdy dnes prohlašuje i ten, kdo má zdravé ruce, nohy i hlavu) je příjmem bonusem.

Do spolupráce s obcí Vrbovce se budeme snažit zapojit čím dál větší okruh lidí, které toto partnerství posune vzájemně

někam dál. Dnes můžeme směle prohlásit, že se už nejedná o přátelství v rovině obecní, ale také v rovině osobní.

Tomáš Bílek- Váš starosta

Dopis panu starostovi

Vážený pane starosto,

i když poněkud opožděně myslím si, že to nevádí.

Byli jsme skupina osmi z okolí Ústí nad Orlicí, jinak Pardubický kraj a východní Čechy.

Od 19. do 21. října letošního roku jsme navštívili Velké Pavlovice, a když jsem po internetu sháněl v okolí, kam bychom se mohli podívat po Modrých horách, tak jsem nejdříve oslovil vinaře z Bořetic a k mému údivu jsem dostával negativní odpovědi.

Neváhal jsem a obrátil jsem se na váš obecní úřad.

Jsem rád, že máte na úřadě zaměstnance, kteří znají obec velice dobře. Nejdříve chci poděkovat paní Kateřině Barvíkové, která mi dala kontakt na pana Františka Janoška.

Pana Janoška jsem oslovil a byl velice

ochotný.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme 20. října přijeli na domluvenou schůzku a viděli nadmíru ochotného člověka.

Po velice zajímavé prohlídce muzea a odborného doprovodu pana Janoška, jsme šli po zajímavostech obce.

Mohu napsat, že to, co jsme měli možnost vidět, nás všechny přímo uchvátilo, jaká krása je u vás v obci.

A mohu říci, že jsme s panem Janoškem obešli prakticky celou obec.

Byli jsme opravdu příjemně překvapeni, jak krásná a historicky zajímavá je obec Vrbice.

Dovolte mi, abych touto cestou poděkoval panu Františku Janoškovu za velice fundovaný výklad o všem, co je spojeno s obcí Vrbice i mimo ni. Myslíme si, že takových lidí je opravdu málo.

Ještě jednou děkujeme a určitě se budeme těšit, že do malebné obce Vrbice se při

další návštěvě určitě znovu podíváme.

Miroslav Knap – Ústí nad Orlicí

ODPOVĚĎ:

Dobrý den pane Knap,

Váš email mi udělal obrovskou radost.

Vše předám všem, kterých se to týká.

Co se týče pana Janoška – je první občan, který ode mne tento rok dostal ocenění starosty za dlouhodobý přínos pro obec. Toto ocenění hodlám dávat maximálně 1x za rok – tedy nebudu jimi v žádném případě hýřit - a je určeno pro občany, jako je právě pan Janošek. Moc dobře si uvědomuji jeho kvality, přínos a důležitost.

*S přátelským pozdravem
Tomáš Bílek*

MUZEUM OBCE VRBICE

**OTEVŘENO 26.12.2012
od 13.30 hod. do 18.00 hod.**

Vrbecké hřbitovy

Při návštěvách vrbeckého muzea, ale i často jen tak při setkávání s lidmi dostávám otázku, kde dříve býval na Vrbici hřbitov, když ten nynější byl založený kolem roku 1790. Marně jsem hledal odpověď v obecní kronice i ve starých záznamech Regionálního muzea v Hodoníně a Mikulově. Až letos, a úplně náhodou při běžné rozmluvě, si vzpomněl pan Václav Maincl, č. 334 (nar. 1932), na svého pradědečka, který říkával, že ve starých dobách měla naše vesnice hřbitov v dolní části obce. Dnes se tomu místu říká U Kapličky. Samotná kaplička byla postavena nákladem rodiny Janoškovu, č. 11, v roce 1888. Vedle zmíněné kapličky stával dlouhé roky vyřezávaný dřevěný kříž. V sousedství kříže je ještě starší boží muka, která se na svém místě dochovala do nynějšího času. Taktéž moje pátrání po

původu boží muky bylo až do dnešních dnů bezvýsledné. K vyřešení otázky nad původem boží muky mi pomohla tak trochu náhoda. Nedávno se mi do rukou dostaly tři staré vojenské mapy ještě z doby Rakouska-Uherska a ty napověděly mnohé. Potvrzují také existenci hřbitova při nynější kapličce a boží muce v místech, kde dříve mívali Bártovi (Malíkovi), č. 108, svoji oplocenou zahradu. V nynější době je zde parkoviště pro osobní automobily. Zmíněné vojenské mapy ukazují, že domy v okolí tehdejšího hřbitova ještě nestály, nynější silnice ve směru na Bořetice a Vel. Bílovice byly úzké polní cesty. Spodní část Vrbice končila v místě, kde stál dům rodiny Hubáčkovu, č. 1, později tam bydleli Zborovští (Springlovi). Nahlédneme proto na staré vojenské mapy z prvního mapování roku 1768 – 1783,

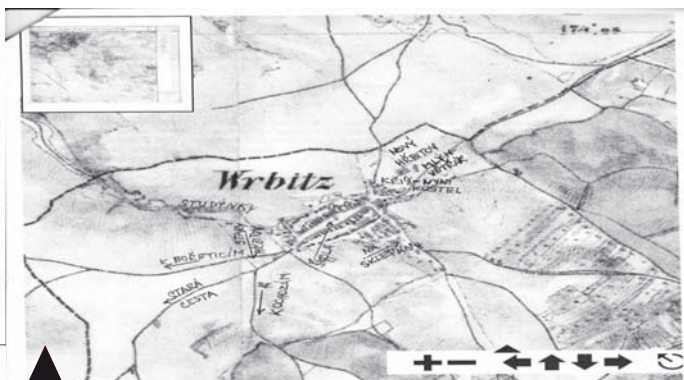
druhého mapování, které prováděli rakouskouherští geometři v roce 1836 až 1852, a na třetí zakreslení moravské krajiny pro vojenské účely provedené v letech 1876 – 1878. Opakovaná mapování byla prováděna pro upřesnění poznatků o krajině. Nejčastějšími orientačními body tehdy bývaly kostely, kříže, hřbitovy, řeky, mlýny a další neobvyklé terénní útvary. Je zajímavé, že mapy z posledního třetího mapování používala naše armáda až do roku 1956. Lze předpokládat, že zbytky pozůstalých ze starého hřbitova u nynější kapličky byly exhumovány a převezeny na nový hřbitov na Stráži. Starý hřbitov musel existovat hodně dlouho, což do svědčuje i misijní cyrilometodějský kříž na stříšce boží muky, hojně používaný ve starých dobách.

Listopad 2012

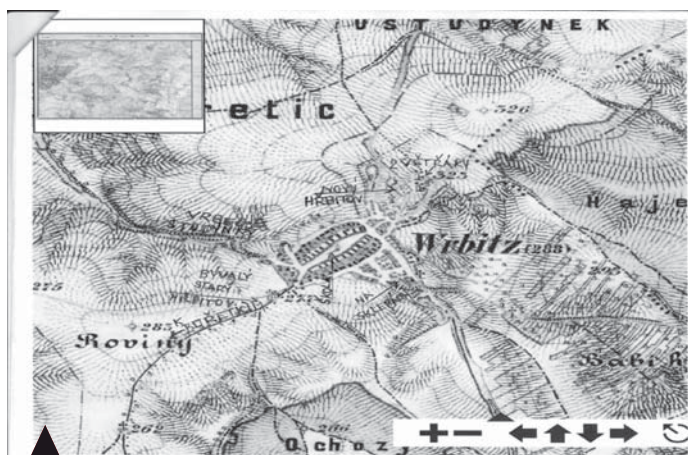
František Janošek

Mapka z 1. vojenského mapování – r. 1768 -1783. Vrbice měla v r. 1780 127 domů a 750 obyvatel. U kříže v dolní části obce (u nynější Kapličky) je červený obdélníček, který znázorňuje stavení, což byla součást starého hřbitova (asi márnice).

Mapka z 2. vojenského mapování r. 1836 – 1852. Vrbice měla v r. 1834 163 domů a 790 obyvatel. Mapka už byla zakreslena pomocí triangulačních bodů, proto byla přesnější.

Mapka ze 3. vojenského mapování r. 1876 – 1878. Vrbice měla r. 1872 190 domů a 879 obyvatel. Mapování je už vylepšeno šrafováním, vrstevnicemi a výškovými kótami.

od 9.990,-

od 8.325,-

Na všechnu zahradní techniku 5ti letá záruka

7% SLEVA

od 11.240,-

od 66.650,-

... máte na originál!!!

Lidická 5, Břeclav 690 02, tel: 519 322 046, mob: 777 583 277 e-mail: honda@motomo.cz, www.hondabredav.cz
 Bratislavská 15, Hustopeče 693 01, tel: 519 412 178, mob: 777 340 077 e-mail: yamaha@motomo.cz, www.motomo.cz

Výroba kompletní reklamy od vizitky až po billboard

**TISK
VÝROBA
A
REALIZACE**

- dodání skleniček, záklopek, uzávěrů ...
- výroba nálevek, krabic, etiket ...
- výroba nosiček na skleničky a etiketovacích zařízení
- polepy na motocykly, katalogy, vizitky, polepy výloh, malonákladový a velkoformátový tisk
- laserové gravírování a řezání do formátu 305x610mm
- CNC gravírování a řezání do formátu 1600x2100mm
- a další reklamní služby

tel.: 775 976 196

www.maxreklama.cz

max

Všechny ceny uvedeny bez DPH

OKNA 5. A 8. KOMOROVÁ SE STŘED. TĚSNĚNÍM

A+BX OKNA

„tradice od roku 1993“

INFO: PAVEL BÁRTA

VÝROBA PLASTOVÝCH OKEN

tel.: 607 795 740

e-mail: hustopece@abxokna.cz

**Dukelské náměstí 31 - bazar ve dvoře,
693 01 Hustopeče**

PORADENSTVÍ TECHNIKA U VÁS DOMA - ZDARMA

MATEŘSKÁ ŠKOLA INFORMUJE

Drakiáda a kluci Bukovští

Drakiáda

Po celý den jsme se s dětmi připravovali na odpolední akci plnou draků – buď

výrobou draků, zpěvem dračích písniček, hrami, ale především velkým těšením. Během celého dne měli rodiče možnost

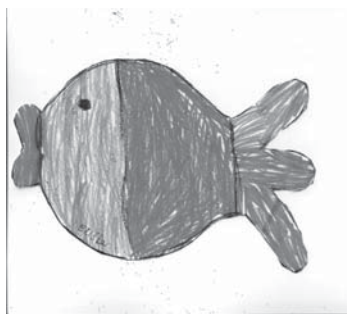
přijít za námi do mateřské školy a vyrobit si se svými dětmi dráčky.

Ve čtyři hodiny jsme se všichni společně vypravili na Stráž pouštět své draky. Vzali jsme si i lampiony. Během pouštění draků si paní učitelka vzpomněla, co viděla v krimi zprávách, že z pohádky uletěl drak. Měl se usadit poblíž Vrbice a má tam mít i svoji sluj.

Rozsvítili jsme si lampiony a objevili stopy, které nás zavedly k samotné dračí sluji. Tříhlavý drak na nás promluvil lidským hlasem, hezky nás pozdravil a přivítal. Vyprávěl dětem o své cestě přes sedmero hor a vyzval je, aby si cestu také zkusily. Že jsme byly děti šikovné, úkol jsme splnily, přijal nás drak za své kamarády a odměnil každého čokoládovým dračím vejcem.

Veronika Chramostová učitelka MŠ

VÝLOV RYBNÍKA

Blíží se nám zima a letos poprvé jsme se s dětmi z naší MŠ vypravili na výlov Hlohoveckého rybníka. Chtěli jsme dětem ukázat, jakou cestou si musí kapřík projít, než se dostane na Vánoce k nám do vany. Natěšené děti ze třídy Koťátek a Motýlků měly přichystané batůžky, v nich několik sladkostí od maminek. Paní kuchařky pro ně připravily svačinku, která na čerstvém vzduchu chutná nejlépe. Autobus nás dopravil kousek od rybníka, kde na nás čekala překrásná cesta přírodou podél hráze.

U rybníka bylo živo! Rybáři byli v plné

Výlov rybníka v Hlohovci

práci a děti pozorovaly, jak se činí. Líbil se jim nejen samotný výlov, ale i transport ryb do kádí a posléze na nákladní auta, která je odvážela. Děti se smály, že kapři jsou jako na klouzačce. Rybáři nám při třídění ryb darovali několik malých karasů, které jsme si dali do akvária ve školce. Po pár dnech, kdy měli stále zaka-

lenou vodu, byli přeneseni do zahradního jezírka k paní učitelce Cichrové.

Výlet byl pro děti pěkným zážitkem. Odpoledne všichni nadšeně líčili své zážitky rodičům. Další dny jsme měli o náměty v MŠ postaráno, hráli jsme si na rybičky, vystřihovali kapříky, kreslili je v kádích.

Oldřiška Kurucová učitelka MŠ

Z dětského světa mizí říkadla a zpěv

Z dětského světa mizí říkadla a zpěv

Předškolní dítě se v rozmezí od tří do šesti let nachází ve velmi tvůrčím období. Mezi toto období patří i utváření řeči, které se rozvíjí od hledání jednotlivých slov jako symbolických významů, až po tvoření vět. Základní vývoj řeči, a tedy i výslovnost se uzavírá kolem sedmého

roku věku. Souvisí to se základními změnami v tělesném vývoji dítěte a se zráním centrální nervové soustavy. Do sedmi let je výslovnost přístupná změnám, snadněji se dá ovlivnit. Proto je předškolní věk pro nápravu jakékoliv poruchy řeči včetně špatné výslovnosti nejvýhodnější. Je škoda, když se toto období promešká,

náprava poruch je v tomto období často úspěšná. Poruchy řeči bývají v pozdějším věku již pevně zafixovány.

Schopnost dítěte správně vyslovovat je ovlivněna první a důležitou okolností a tou je mluvní vzor. Dítě musí slyšet správnou výslovnost dostatečně často. Jako mluvní vzor působí i televize, je tedy nutné, aby pořady pro děti měly kvalitní komentář. S výslovností souvisí také

úroveň jemné motoriky. Řeč a jemná motorika zabezpečují správné motorické provedení. Proto je třeba s nácvikem výslovnosti cvičit i jemnou motoriku a grafomotoriku.

Řeč se nejlépe rozvíjí při komunikaci a při hře. Velmi vhodné jsou námětové hry na něco,

na někoho, dramatizace pohádek, popis obrázků. Obrovský kladný vliv na rozvoj

řeči u dítěte mají říkadla spojená s pohybem. Ta jsou jedním ze základních prvků při nápravě neplnosti řeči. Často se setkávají odborníci v logopedických poradnách, ale i učitelky mateřských škol, že rodiče již říkadla neumějí a nepříjde jim důležité s dětmi lidová říkadla, písničky, tanečky opakovat. Říkadla a básničky při tom není čím nahradit, přispívají nejen k dobrému rozvoji řeči, ale procvičují

i paměť. Právě lidové písničky a říkadla jsou tím správným nástrojem k rozvíjení dětské řeči. Není dobré je stále nahrazovat reprodukovanou hudbou nebo poslechem reprodukováných pohádek.

*Za použití odborné literatury zpracovala
Jana Kadlecová*

ŠKOLNÍ OKÉNKO

POMÁHÁME DRUHÝM...

Na začátku října zorganizovala naše škola sbírku použitého oblečení, obuvi a hraček ve spolupráci s firmou RE-CO CZECH. Celkem jsme nashromáždili 656,85 kg a získali tak 985 Kč, které předáme společně s výtěžkem z vánočního jarmarku do Domova Narnie v Morkůvce.

Všem, kteří přinesli to, co už doma nepotřebovali a nechtěli jen tak vyhodit do sběru, DĚKUJEME. Během června bychom chtěli děti z Narnie navštívit, aby naši žáci věděli, komu vlastně pomáhají.

Renata Horáková - ředitelka školy

Vítězná 1. třída s dortem

Dort pro vítěznou třídu vyrobila a věnovala paní Markéta Fridrichová, které moc děkujeme.

Nejlepší sběrači

Výsledky soutěže ve sběru šípků

Pořadí jednotlivci:

1. místo Kamila Bukovská 1. ročník - 25 kg
2. místo Kristýna Gallinová 3. ročník - 8,80 kg
3. místo Matyáš Svoboda 5. ročník - 8,20 kg

CELKEM JSME NASBÍRALI 123,70 KG ŠÍPKŮ, je to mnohem méně, než bylo v minulých letech.

Cena útěchy

Kristýna Jiroušková, Kristýna Knápková, Eliška Vajbarová, Katka Rabušicová- děvčatům uteklo umístění jen o několik desetin.

Pořadí třídy:

1. místo - 1. třída 47,38 kg
2. místo - 3. třída 28,45 kg
3. místo - 2. třída 20,20 kg
4. místo - 5. třída 19,50 kg
5. místo - 4. ročník jen 8,16 kg (do soutěže se zapojily jen dvě děti z ročníku!!!)

Marta Křivková – organizátorka soutěže

Putování lesem

V přírodovědě se 4. a 5. ročník učí o přírodním společenstvu - les. Protože chci, aby děti získaly k přírodě hezký vztah, rozhodla jsem se ve spolupráci s p. uč. Křivkovou předat dětem učivo o lese v projektu „Putování lesem“. Na projektu pracovali žáci 4.a 5.ročníku v období září, říjen. Zapojeni byli i žáci 2. a 3.ročníku. Téma les se prolínalo v mnoha předmětech.

Putovali jsme s dětmi nejen ve škole. Dvakrát jsme navštívili i blízký lesík – vrbecký „Hájek“, kde děti poznávaly stromy, jejich kůru, stáří, listy, plody, měřily šířku kmene a zjišťovaly výšku stromu, podle indiánského způsobu. V Hájků vytvářely mandaly z přírodnin. Všímal si barev, zvuků lesa, jak les voní, jak se mění po všechna čtvrtro ročních období.

Ve škole pak malbou vystihly barvy, zvuky i kouzlo lesa, také jak vypadá les ve dne a v noci. Fotografie všech těchto prací najdete na stránkách školy. Nyní krásně chodbu v naší škole. „...a stojí za to, se na ně kouknout.“ V českém jazyce řadily lesní rostliny podle abecedy. Ve dvojicích si žáci připravili referáty o rostlinách, houbách a živočiších žijících v lese, se kterými se představili. K nim kreslili jejich podobu. Zjistili, že není až tak lehké nakreslit třeba takovou veverku nebo lišku, aby nevypadaly chudinky“ holky“ stejně.

Cílem projektu bylo poznání lesa jako celku a jeho významu pro nás. Chtěla jsem, aby děti nabyly nových i zajímavých poznatků prožitkem a soužitím s přírodou. Aby si uvědomily les jako přírodní společenství, kde rostliny, houby, stromy, živočichové a půda jsou ve vzájemné symbióze. Proto i v etické výchově jsem vysvětlila dětem, že tak jako les, i my lidé, bychom měli žít v přirozené souhře, vzájemně si pomáhat, mít k sobě i k druhým úctu a najít si v životě své místo, kde jsme spokojení a rádi.

V rámci putování lesem jsme se zařadili do ekoprojektu „Ruku na to“, probíhající v celé ČR 72 hodin. Zúčastnili jsme se dobrovolných prací pro přírodu. Sbírali jsme na Vrbici odpadky a hrabali listy v parcích u školy.

Výroba mandaly z přírodnin

Návštěva EKOCENTRA ve Velkých Pavlovicích

Ukončením a příjemnou tečkou za celým projektem byla návštěva Ekocentra Trkmanka ve Velkých Pavlovicích, kde si své poznatky děti oživily z ekologického pohledu a dostaly osvědčení o účasti. Závěrem chci ještě poděkovat za spolupráci p.úč. Křivkové a za vstřícnost a

pomoc paní ředitelce Mgr. R. Horákové i dětem, které za sebou zanechaly kus práce.

*Markéta Veverková
vyučující a koordinátorka
environmentální výchovy na škole*

Proč dítě zlobí?

Malé děti do tří let jsou nastaveny pozitivně a neumí se obelhávat. Nejsou ještě natolik ovlivňovány autoritou rodičů, která se jim snaží poskytovat návod k zaručeně správnému životu. To se však v

průběhu života mění, u dítěte se postupně vytváří jeho svědomí. Člověk časem dozraje do stádia, ve kterém je přesvědčen, že sám ví, co sobě a druhým může a nemůže dělat. Záleží ovšem na tom, co si kdo myslí, co se smí a nesmí. Pravidla sociálně přijatelného chování nejsou

stejná ve všech kulturách, ani u všech lidí či ve všech rodinách.

Psychický a emocionální vývoj dítěte je výsledkem dlouhodobého vzájemného působení mezi individuálním organismem dítěte a prostředím, ve kterém žije. Příčiny nevhodného chování jsou: vliv

špatné rodinné výchovy a prostředí, nespokojování základních životních potřeb a citové strádání. V takovém případě má jedinec obtíže v běžném životě a psychologické problémy, převažuje životní pocit frustrace, úzkosti, osamělosti, ohrožení.

Základem pro bezproblémové zvládnutí životních situací je správná rodinná výchova – jednotné výchovné působení obou rodičů i prarodičů a ostatních, kteří o dítě pečují.

Náš genotyp obsahuje ideální obrazy toho, co očekáváme a potřebujeme zažít v pravý čas s těmi pravými lidmi. Jsou to základní životní potřeby.

Nalezení svého místa ve světě: jsem radostně očekáván a přijímán takový jaký jsem (.....pocit jsem tu správně, nejsem mimo.....)

Péče a výživa: nepatří sem jen jídlo, ale i kontakty a vztahy (.....pocit nasycení, neprojevuje se pocit vnitřní prázdnoty.....)

Podpory: jistota, že nejsem na všechno sám, jsem hojně povzbuzován, oceňován, chválen (necítím se slabý a bezmocný, jsem plný elánu a energie.....)

Ochrany: prožívám bezpečí v děloze a rodičovské náruči a v celé rodině (.....pocit bezpečí, schopnost žít aktivně bez

pocitu ohrožení.....)

Vymezení hranic (limitů): vědět, kdo jsem a kdo nejsem, vědět, kam sahá můj vliv a kde začíná vliv ostatních (rodiče, kteří zvládají své dítě)schopnost jít do věci naplno a bez strachu.....

Dr. Camphel, kanadský psycholog, který se věnuje dětem s výchovnými problémy, na základě svých dlouholetých zkušeností v knize „Potřebuji tvou lásku“ doporučuje.

Navazujte s dítětem denně pozitivní fyzický kontakt. Při pochvalě ho pohladejte, starší dítě poplácejte uznale po rameni nebo s ním chvíli špásujte.

Navazujte pravidelně při komunikaci s dítětem oční kontakt, jinak si bude myslet, že vás jeho sdělení nezajímá (i při mytí nádobí, sledování televize apod.)

Věnujte dítěti soustředěnou pozornost alespoň pět minut denně tak, aby vás mělo tuto chvíli jenom pro sebe (i když máte více dětí a hodně práce). Popovídejte si o tom, co zajímavého zažilo ve škole i mimo ní – tím není myšlena pouhá komunikace o známkách. Výsledky školní práce proberte v klidu při přípravě dítěte do školy. Udělejte si alespoň někdy čas na společnou zábavu či sport.

Mějte rádi své dítě takové, jaké je. Ne-srovnávejte ho s jeho sourozenci, spolužáky a se svými představami. Zdržte se kritiky a urážek při neúspěchu. Kdybychom byli všichni stejní, byla by na světě nuda! Pokud má Vaše dítě problém, vyhledejte odborníka, snažte se odhalit jeho příčinu, zvažte možnosti dítěte a zahajte cílenou nápravu. Poruchy chování vznikají i z pocitů nespravedlnosti

po selháních při neodhalených poruchách učení.

Dítě se učí nápodobou. Nezapomeňte, že jste pro své dítě od malička vzorem v chování i v jednání. Nepoučujte, ale dodržujte sami to, co od něj vyžadujete.

Učte své dítě (podle potřeby i sebe) pozitivně vnímat svět – dělat druhým radost, uvědomovat si především dobré stránky osobnosti ale neodsuzovat, respektovat odlišnosti jedinců, naučit se odpouštět, i nedostatky, nezavídat a přát ostatním úspěch neboť i v naší vyspělé civilizaci platí:

„Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.“

Z odborné literatury přepracovala

Věra Tomešková

ETICKÁ VÝCHOVA VE ŠKOLE

Etika aneb jak se chovat se posledních pár let nějak vytrácí z našich rodin a myslí. Děti jsou z domu málo vedeny ke slušnosti, ohleduplnosti a všemu, co s etikou souvisí - pozdravit, slušně a srozumitelně požádat, poděkovat už přestává být na denním pořádku u některých lidí a děti chování svých rodičů pouze kopírují... Proto se snažíme etické výchově ve škole alespoň trochu věnovat v některých hodinách.

Děti se zamýšlí a společně diskutují nad životními hodnotami. Učí se, které lidské hodnoty jsou neméně důležité. Učí se vyjadřovat myšlenky svými vlastními slovy. Pracují na sobě, jak se zachovat v určitých situacích. Utvářejí si tak morální postoj do života.

Žáci 4. a 5. ročníku se pokusili vysvětlit

vlastními slovy tyto myšlenky:

Nejužitečnější ze všech umění je umění být užitečným.

Nejlepší je někomu pomáhat, tomu se říká, že je člověk užitečný.

To znamená, že nejlepší je pomáhat lidem.

Když budeš užitečný, uděláš tím radost ostatním, ale i sobě.

Knihy jsou lidem tím, čím jsou křídla ptákům.

Když čteme knihy, tak nás učí číst a obohacují nás. Tak i ptáci potřebují křídla, aby mohli létat.

Knihy mi dávají informace, zajímavosti a zábavu.

Knihy jsou velmi důležité a hlavně z nich máme velkou slovní zásobu. Také se z nich skoro vše dozvíme.

Co umíš a víš, to ti nikdo nevezme.

Co vím, tak vím a nikdo mi to nemůže vzít, protože to mám v sobě.

Co se naučím v dětství, to mi nikdo nevezme.

Když se něco naučím, nikdo mi to nevezme.

Je krásné naučit se žít jako správný a šlechetný člověk.

To znamená, že když budu dobře hospo-

dařit, tak se mi bude dařit.

Je nádherné naučit se dělat dobré skutky a mít z toho radost.

Že pečuješ o svůj život a jíš zdravě a sportuješ.

Kdo je podle tebe moudrý člověk?

Podle mě je moudrý člověk ten, který udrží tajemství a je hodný a dělá dobré věci.

Moudrý člověk je ten, který ustupuje a je spravedlivý.

Pro mě je moudrý člověk ten, kdo ví, jak se má chovat a nehraje si na něco, čím není.

podle mě být moudrý neznamena hodně toho vědět, ale umět toho hodně vnímat a z ostatními soucítit.

Podle mě je moudrý člověk ten, co všechno umí a zná.

Ten, který se ve škole dobře učil a dával pozor, je moudrý člověk.

Moudrý člověk je ten, kdo je spravedlivý.

Moudrý člověk je, že pomáhá, je milý, není sprostý, zachraňuje.

VÁNOCE

Vánoce má každý rád,
můžeme si s dárky hrát.
Nasmějeme se dost,
až nás přejde zlost.

Vánočního kapra sníme,
hned si dárky rozbalíme.
Vánoce má každý rád,
můžeme si něco přát.

A to naše přáníčko,
splní se nám maličko?
Šťěstí, zdraví, dlouhá léta,
Vánoce jsou blízoučko.

báseň žáků 2.ročníku

ŽÁCI 2. ROČNÍKU VYSVĚTLOVALI VÝZNAM SLOVA VÁNOCE..

Vánoce, to jsou nejkrásnější svátky
v roce.

Vánoce, to jsou tradice.

Vánoce, to je stromeček.

Vánoce, to je cukroví.

Vánoce, to je štědrovečerní večeře.

Vánoce, to jsou dárky.

Vánoce, to jsou koledy.

Vánoce, to je radost.

Vánoce, to je narození Ježíška.

Vánoce, to je šťastná rodina.

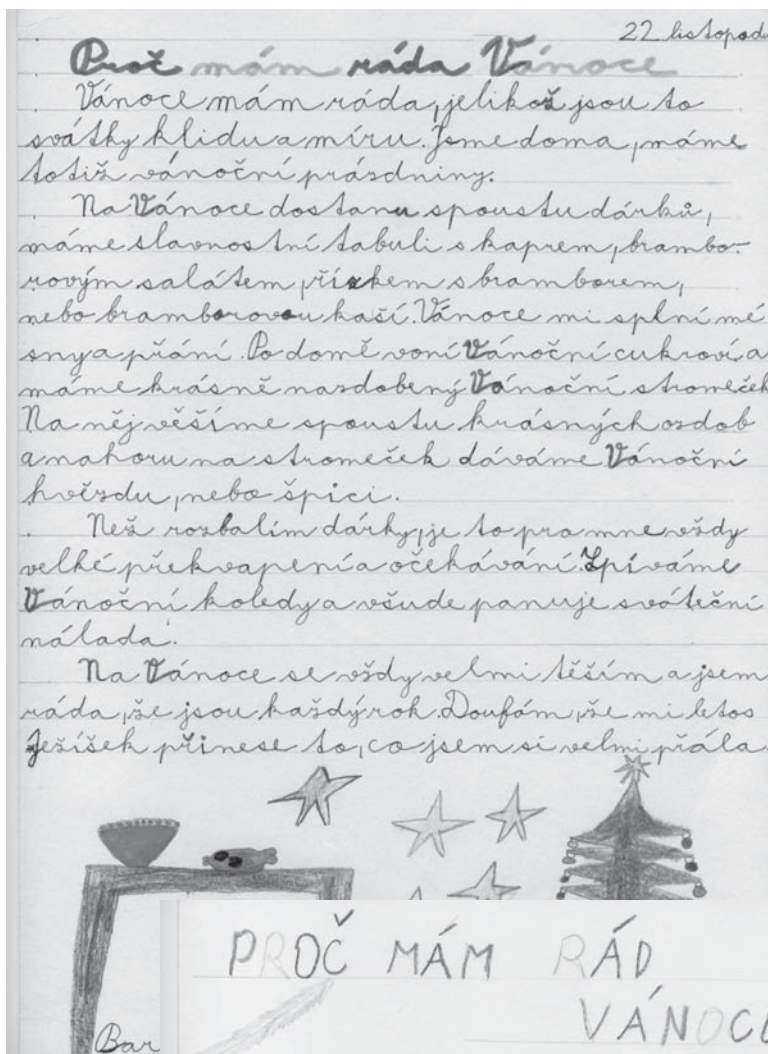
Vánoce, to je láska.

ZŠ Kobylí – úspěchy žáků z Vrbyce

V okresním přeboru škol v přespolním běhu obsadil 3. místo Vlastimil Klíš a zároveň s Markem Láskou a Martinem Petráskem pomohli školnímu družstvu ke stejné kvalitnímu 3. místu.

Ve školním kole mezinárodní soutěže Přírodovědný klokan obsadil vynikající 2. místo Martin Petrásek z 8.B. V konkurenci našich osmáků a deváťáků jde o výrazný úspěch.

VÁNOCE OČIMA DĚTÍ

Mám rád Vánoce, protože než začnou, tak dělám s maminkou vánoční výzdobu. Dědovi pomáhám dělat venkovní ověšení. Když jsem byl malý, tak nám nošil stromeček ježíšek. Už jsem starší, tak pomáhám stromeček zdobit a hodně mě to baví. Rozsvítím ho ježíšek až večer. Těším se, když se celá rodina sejde u večeře. Nádherně nasdobený stůl pomáhám chystat. Po večeři už čekám až zavoní svíčky, rozsvítím se stromeček a jdeme se všichni na tu mádku podívat. Pod stromečkem jsou dárky které rozdávám. Už se na Vánoce těším a proto jich mám rád.

Proč mám rád Vánoce?

Když jsem byl malý, vždy jsem si představoval krásné Vánoce, radost, štěstí a dobrou náladu. Doma jsem jako malé dítě prožíval hezké vánoční svátky. Vyráběli jsme ozdoby, pekli cukroví, chodili do lesa na procházky a všechno to mělo své kouzlo a atmosféru. V pozdějším věku jsem psal Ježíškovi, sliboval, že budu hodný. Posledních několik let si Vánoce užívám, ale ne tolik, jako když jsem byl malý. Asi od té doby, co jsem zjistil, že neexistuje Ježíšek.

Jak se blíží Vánoce, dostávám se do vánoční pohody. A určitě nejsem sám, který myslí na prskavky, cukroví a hlavní dárky. Vánoce začaly opravdu zvláštně. Noc před nimi se mi zdál sen, že jsem dostal na vysvědčení samé pětky a kvůli tomu jsem nedostal žádné dárky. Poté jsem já, maminka, bratr Honza a Martin jsme zdobili stromček. Moc se nám povedlo. Byl opravdu krásný. V naší kuchyni to voní cukrovím a štedrovecerní večeří... Až se setmí tak se naše rodina vypraví na vycházku, na hřbitov. Až dojdeme celý promrzlí z procházky domů, tak maminka začne ohřívat a dochystávat večeři. Když konečně usedneme ke stolu tak si povídáme co se nám tento rok povedlo a naopak nepovedlo. Večeře bývá vždy velice chutná. Avšak jako malého mě rozčiloval tatka, který si vždy naschvál přidával a jedl pomalu. Teď už vzdávky křičí na Martina bratra Honzu i já, protože se nemůžeme dočkat dárků. Martin s Maminkou dovečeří a bratr a já se ženeme ke stromčku a rozdáváme členům rodiny dárky. Když nad tím tak přemýšlím, tak ani nevím, jak Vánoce vznikly. O Vánocích někteří lidé dodržovali a někdy i dodržují mnoho tradic. Před večeří byla pravidlem modlitba a přání, aby se všichni opět sešli příštího roku ve zdraví. My tyto tradice moc nedodržujeme. Část zbylých pokrmů od večeře se nosila do chléva dobytku, kladla se ke kořenům stromů v sadě nebo se házela do studny, aby dávala celý rok pramenitou vodu. I když se neraduji z Vánoc tak moc jako malý, tak musím říct, že Vánoce jsou opravdu krásné svátky. A že i tento rok a každý rok se nám vždy povedou.

Jakub Veselý 4.Tř.

Chrástěj Burian

PROČ MÁM RÁD VÁNOCE?

Vánoce jsou nejkrásnější svátky v roce, které začínají 24. prosince, ale již čtyři týdny před tímto datem.

Já mám rád celé adventní období. Každou neděli zapálíme na adventním věnci jednu svíci. Začátkem prosince se u nás doma začíná péct cukroví. Nejdříve vanilkové rohlíčky a perníčky, aby se ulečely a postupně děláme i jiné druhy cukroví. To je sice hodně pracné, ale potom hodně dobré. Máma musí cukroví před námi hlídat, abychom ho nesnědli.

Máma jde vždy 4. prosince do zahrady a natrhá větvičky třešní – Barborky. 5. prosince přichází Mikuláš, čert a andělé a vždy něco dobrého dostaneme. Někdy i brambory a uhlí.

Před vánočními chodíme také do Brna na vánoční jarmark. Svítí tam vánoční stromček, krásně to tam voní po bramboráku a medovině. Je tam úžasná atmosféra.

Ve škole se těším na posezení u čaje a vánočního cukroví. To je znamení, že brzy bude Štědrý den.

Mám rád celý Štědrý den. Těším se nejen na dárky pod stromčkem, ale také na smaženého kapra a bramborový salát, který dělá táta a má ho moc dobrý. Před večeří si přiukneme, rodiče vinem a mi kofolou. Nejvíce mně zlobí táta, protože si přidává rybu a zdržuje dárky. Po večeři se jdeme podívat pod stromček co přinesl Ježíšek. Potom si užíváme vánoční pohodu a pohádky v televizi.

Slohové práce dětí na téma Vánoce

Proč mám rád Vánoce

Vánoce mám rád, protože dostáváme dárky, dívám se hodně na televizi, zdobíme vánoční stromek. Ve škole si měníme dárky a zpíváme se školou u kulturního domu. Máme vánoční prázdniny. Pomáhám mamce péct cukroví, mám rád všechny druhy. Na Štedrovecerní večeři mám rád kapra a bramborový salát. Líbí se mi vánoční výzdoba před domy. Jezdíme do Brna na vánoční trhy, kde posloucháme u Betlému vánoční koledy. Vánoce jsou nejkrásnější svátky v roce.

Elařomil

Proč mám rád Vánoce 21. 11.

Na Vánocích mám rád tu dobu adventu protože s maminkou a bráčkou děláme vánoční výzdobu a svíčky do svých pokojíků. Také se těším na pečení vánočního cukroví, hlavně perníčky, protože je můžeme sami vykrajovat. A také se těším na svatek Mikuláš, protože nám donese hodně cukroví a ovoce, dostali jsme i uhlí. Ale nejvíce se těším na Štědrý den.

Tento den je výjimečný tím, že se narodil Ježíšek. Když se ráno vzbudím, tak uvidím stromek a betlém. Na Štědrý den pomůžeme mame a tatovi dělat bramborový salát a kapra. Jak se sedmí, tak se rozbíjíme, ja čítáme na slávi prázdnin. Pak uvidíme k stolu a sečítáme, potom tatka rozbíjí polku, kde je křesadlo a maminka píše vánoční cukroví. A nejednou se rozsvítí stromček. Potom jdeme ven poslehat prskavky, když rozbíjíme rozsvícený svícen. Jdeme do obýváku, kde jsou pod stromkem dárky, rozbíjíme koledu a jdeme rozbíjet dárky. Jak je rozbíjíme, poděkujeme Ježíškovi za dárky, a když máme velkou radost.

Vánoce čas je období, kdy se lidé mají rádi a nechtějí si ničím rodit.

Peta Vykydal

DĚTSKÉ HODKY

Tradiční hodky, které vždy pořádala chasa, se loni poprvé nekonaly. Jelikož ani letošní stárce nehodlali tutu tradici udržet, rozhodlo se OS Okolo Luže, že převezme hodky do své režie a zaměří se hlavně na naše nejmenší. Termín byl jasný – tradiční hodkový a snaha o to, aby vše bylo jako doopravdy.

Pozvali jsme DH Horenku a udělali sraz U Presu. Průvod krojovaných (i bez krojů) dětí doprovodili přes dědinu „velcí“ stárce a stárky. Na sóle se hodkovalo se vším, co k hodům patří. Zábava byla zahájena sólem krojovaných – děti vzaly do kola svoje rodiče a prarodiče, zavadalo se (vinným moštem) a juchalo. Přijeli dokonce i přespolňáci a zazpívali a za-verbovali. Nechybělo ani tradiční focení

Zavádání při sóle

u muzikantskej bůdy a samozřejmě ani zavadka. Ta byla sice plánovaná pouze v orchestrální podobě, ale díky akčnímu jednání pana Hasíka (narychlo posháněl chlapy) byla zavadka i včetně zpěvu vrbeckých Mužáků. No a zakončit hodky nešlo jinak, než sólem „osáci“. Horenka všechny tak rozdováděla, že se sólo protáhlo skoro na hodinu a nikomu se nechtělo končit, což značí, že se akce líbila a můžeme se těšit na příští rok.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, co se na organizaci podíleli - členkám i nečlenkám OS Okolo Luže s uspořádáním příjemného odpoledne, stárkům za pomoc při organizaci.

Ale hlavně všem obětavým maminkám, babičkám, tetičkám....které nastrojily děti do krojů!

Radka Čížková

Reportáž z hodů v televizi

Možná jste si letos v hody taky všimli těch divných „přespolňáků“, co se motali po Vrbici s kamerami a vyptávali se na kde co... Co filmaři během tří dnů natáčení na Vrbici zachytili, jsme mohli shlédnout na ČT2 ve Folklorním magazínu 10.11. v 8.50 a pak ještě ve dvou reprízách. Namísto původně plánované sedmiminutové reportáže byl vrbeckým hodům věnován téměř celý pořad. Filmařům se podařilo zachytit atmosféru našich hodů od příjezdu přespolních, vyhrávání Sklepanky až po zavadku a sólo „osáci“. A zase se ukázalo, že máme na co být pyšní!

Pokud jste pořad nestihli nebo byste si ho rádi pustili znovu, najdete jej on-line na webových stránkách České televize na adrese

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10096307226-folklorni-magazin/412236100162018/>

Lenka Machovská

VESNICE ROKU – PŘEDÁVÁNÍ CEN

V pátek 24. srpna, kdy se po Vrbici nesla vůně pečicích se hodových koláčů, se vydala vrbecká delegace do malebné vesničky Tvarožné Lhoty, kde se konalo slavnostní předávání cen nejlepším obcím Jiho-moravského kraje roku 2012.

Naši obec zastupovali starosta Tomáš Bílek, místostarosta Jiří Zálešák, předseda finančního výboru František Polášek – všichni v kroji (v parném srpnovém odpoledni bylo chlapům v kroji opravdu dobře) a Renata Horáková za kulturní a školskou komisi (naštěstí bez kroje).

Přivítání a pohostinství místních bylo velmi příjemné, nejdřív si nás spletli s muzikanty a pak jsme dostali zavdat pálenku z oskeruší, která je místní specialitou.

Vrbice dostala mimořádné ocenění za zachování tradiční podoby vinařských staveb.

Úspěch hned v prvním „očuchávacím kole“ je pro nás velmi zavazující, soutěže se účastnilo celkem 22 obcí v kraji, takže

se pokusíme v příštím roce bojovat ještě o větší mety.

Renata Horáková

Vrbecká delegace
v Tvarožné Lhotě

Zářivky už do popelnice tak často nevyhodíme

ekolamp

Češi se v recyklaci nefunkčních světelných zdrojů rok od roku lepší. Vyplyvá to z aktuálního průzkumu, který pro kolektivní systém EKOLAMP zpracovala agentura Markent. Ta už od roku 2006 pravidelně každý rok mapuje změny v chování tuzemských domácností a jejich přístupu ke třídění tohoto specifického odpadu.

Oproti prvnímu šetření z roku 2006 se o více než polovinu snížil počet lidí, kteří vysloužilé úsporné světelné zdroje vyhazují do komunálního odpadu. Zářivky totiž obsahují malé množství rtuti a kvůli ochraně životního prostředí je tak potřeba odevzdávat je k recyklaci. Dalším ekonomickým důvodem je, že vysloužilé světelné zdroje obsahují důležité druhotné suroviny. K tomuto účelu dnes v České republice slouží na tři tisíce sběrných míst společnosti EKOLAMP. Ta se od roku 2005 věnuje zpětnému odběru a následné recyklaci vysloužilých světelných zdrojů z českých domácností i firem. K sběru využívá různé typy sběrných nádob, které jsou konstrukčně uzpůsobené potřebám klientů nebo provozovatelů sběrných míst.

Podle průzkumu u všech světelných zdrojů klesá podíl lidí, kteří je vyhazují do komunálního odpadu. Mírně roste podíl těch, kteří je skladují doma a o 9 % narostl podíl světelných zdrojů odevzdaných v obchodech. Zajímavým zjištěním je, že ve srovnání s rokem 2009 o osm procent vzrostl podíl lidí, kteří nefunkční žárovku odevzdali bezplatně aniž by kupovali nový výrobek.

„Letošní výsledky potvrdily, že veřejnost si stále více uvědomuje smysl zpětného odběru a má k našemu kolektivnímu systému důvěru. Vždyť z nefunkční žárovky je možné opět využít až 96 procent materiálu, a do přírody se tak každým rokem nedostane několik desítek kilogramů rtuti,“ říká Radoslav Chmela ze společnosti EKOLAMP. „Stále je tu však čtvrtina domácností, které žárovku do popelnice vyhodí. Někdo z nevědomosti, jiný protože je pohodlný,“ vysvětluje Chmela.

Oproti roku 2009 mírně narostla citlivost na odnosnou vzdálenost, tedy délku trasy, kterou jsou lidé ochotni absolvovat až k nejbližšímu sběrnému místu. Ta dle průzkumu činí 984 metrů. EKOLAMP z tohoto důvodu přibližuje sběrnou síť domácnostem například instalací téměř 1300 malých sběrných nádob, které jsou umístěny v obchodech, na úřadech či v administrativních budovách.

Průzkum společnosti Markent dále ukázal, že v roce 2011 vyřadilo alespoň jednu kompaktní úspornou žárovku 28 % domácností. V průměru jde o číslo poněkud vyšší, a to 1,7 kusů světelných zdrojů z každé domácnosti. Zatímco v roce 2006 vyhodilo do popelnice lineární žárovku 49 procent domácností, o pět let později, v roce 2011, by tak učinilo už pouhých 23 procent. Kompaktní úspornou žárovku či výbojku před pěti lety do běžného domácího odpadu odkládalo 72 procent domácností, letos pouhých 27 procent.

Z hlediska recyklace lidé preferují odnést žárovky zpět na místo, kde si zároveň kupují zařízení nové. Nejčastěji nakupujeme světelné zdroje v prodejnách elektro (47 %), dále v hypermarketech (39 %), v hobby marketech (32 %) a ve specializovaných prodejnách s osvětlením (16 %).

ekolamp

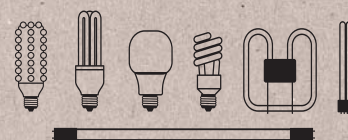
Ve srovnání výsledků letošního průzkumu a průzkumu, který proběhl před dvěma lety se zvýšil podíl lidí, kteří mají uspokojivou znalost toho, jak mají s vysloužilými světelnými zdroji nakládat (z 35 % na 40 %). Zároveň klesl podíl respondentů se znalostí neuspokojivou (z 21 % na 13 %). Lidé chtějí nejčastěji o systému recyklace vědět, co se děje se žárvkami po odevzdání a kde jsou nejbližší sběrná místa.

Přehled sběrných míst je k dispozici na: www.ekolamp.cz.

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patřím
do sběrné nádoby.

**Odevzdejte
nefunkční žárovku
ZDARMA
do sběrné nádoby
EKOLAMP ve sběrných
dvorech, úřadech
a obchodech.**

Do sběrné nádoby patří

kompaktní úsporné žárovky, výbojky,
lineární (trubicové) žárovky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100, www.ekolamp.cz

Do Bílovic vrbečtí na Svatomartinské slavnosti jedú.....

Letos již potřetí jsme se zúčastnili Svatomartinských slavností vína a ovoce, pořádaných bílovskými vinaři, pod záštitou Městského úřadu Velké Bílovice. Předchozí ročníky se nesly ve velmi přátelském duchu a přátelství, jehož základy byly položeny v dobách dávno minulých. Chtěli jsme tuto tradici nějak obohatit, proto jsme se dohodli, že na Púrýnském náměstí přijedeme jako kdysi na hody - „s koňma“.

Vzhledem k chladnému počasí jsme nasedli na vůz na konci Bílovic u sklepů a za zpěvu jsme vyjeli na slavnosti. Vinaři vycházeli ze sklepů a zavdávali nám bílovská vína, lidé pracující na polích nebo vinohradech zanechávali práce a zdravili nás. Stejně velké překvapení bylo také na Púrýnském náměstí. Opět se zde sešlo mnoho příznivců této krásné tradice, někteří návštěvníci měli dokonce i transparency.

Po úvodních písničkách domácího mužského sboru a Mužáků z Vrbice nastala oficiální část slavností, tj. uvítací řeči starostky Velkých Bílovic a starosty Vrbice. K velkému překvapení všech přítomných se náš starosta zachoval jako správný host a předal paní starostce upečenou svatomartinskou husu.

Po té přijela družina sv. Martina s mladým vínem, všichni jsme si tímto lahodným mokem připili a začala opravdová

Starostovské setkání při skleničce

slavnost mladého vína. K poslechu hrála dechová hudba Bílovčanka a CM Lália.

Ze sklepů a různých prostranství se ozýval zpěv a lidé se dobře bavili při ochutnávání mladých vín.

Jako poděkování za pozvání, milé přivítání a pohoštění jsme pozvali bílovské vinaře na žehnání mladých vín na Vrbici, které se bude konat 27.12.2012.

Za Mužáky z Vrbice bych chtěl poděkovat všem našim příznivcům, obxi Vrbice za materiální a technickou podporu. Ovšem největší dík patří našim partnerkám a manželkám za pochopení a péči o náš krásný vrbecký kraj.

Šťastné a veselé svátky vánoční a hodně štěstí a zdraví v roce 2013.

František Poláček

Zimní čas

Zima ve vrbeckých uličkách bývala vždycky taková docela jinačí, než někde ve městě, kde se šedivá břevka sněhu lepila na boty a všude se valily davy lidí, které spěchaly neznámo kam.

Vrbecká zima je taková přesně Ladovská: bílá a milá, studená i přívětivá. Zimní ráno je podobné jedno druhému, jako vejce vejci. Všude je slyšet zametání sněhu, zvláště když v noci sníh napadne. Na Vrbici býval vždycky sníh, i když v sousedních dědinách měli bláto. Vrbice leží na pěkném kopečku a taky sem, zvláště v zimě, málem nikdo nejezdil, takže snížek byl bělostný a nerozježděný. Jezdával sem jen pekař a mlíčkař a strýc Jaroslav Varmuža s uhlím a nedej bože k někomu vyjímečně sanitka, což však nebylo o co stát! Dřevo si každý na podzim nadělal v hájku či v ochozách a teď se jen chodilo s uhlákem do šopy pro uhlí a pro náruč polen. Aj rýví z vinohradu jsme měli pod „šopů“ a když se pekly beleše nebo buchty, tak došlo rýví vhod. Víno, erpele

aj zelenina byly uloženy ve sklepě, obilí, sláma a turkyň ve stodole nebo „na hůře“ a řepa v krechtě. Ráno se všechno udělalo, co bylo třeba kolem domu, nakrmil se dobytek, nanosila voda a potom už se dělalo všechno v kuchyni. Tatínek tam lúpali turkyň pro prase aj husy, dělali povřísla, pletli ošátky, maminka bůchaly ořechy na vánoční cukroví, dralo se peří, v kuchyni se i pralo a zašívalo. Na kamnech pořád něco vonělo, buď se ohřívaly jitrničky s jelítkama, nebo oškvarky a kůsek podbradka. Taky byly pořád po ruce buchty a beleše a samozřejmě načatý bochník chleba. Rodina nežila ale jenom sama pro sebe, většinu došel někdo na besedu. To se mně na zimě nejvíc líbilo! A když došly stařenka a z kapsáru vytáhly nějaký cukroví a oplatky, to byl pro nás děti svátek! Na denním pořádku bývaly na Vrbici zabijačky a to byla kolem nich práce i zábava. Maminka napekly masa, dobrých buchty a do hrnce daly uvařit „sušený“, tj. ovoce - jablka, hrušky a trnky, ocukrovaly to, přidaly citron, skořicu a hřebíček a to bylo pochutnání! Příbuzní došli večer na „Karmínu“ a tak se hodovalo,

zpívalo a vykládalo.

My děcka jsme roznášely zabijačku po rodině, aj jsme si nějakou korunku vydělaly. Zima a s ní samozřejmě Mikuláš a Vánoce, měly na Vrbici svoje kouzlo a dodnes vzpomínám na klouzačku, koledu, na večery u rozpálených kamen a pohodu u vánočního stromku. Vzpomínky se každoročně vracejí, když spadne v našem kraji prvních pár vloček sněhu...

Marie Kachyňová

Ty naše tetičky!

O vrbeckých tetičkách už jsem kdysi psala. O ženách, které nadělaly každý den spoustu práce, ale taky nezkazily žádnou legraci. Nebyly to žádný tintítka tak jako dnes, kdy si každá hlídá figuru a bojí se postavit na váhu. Když měly totiž obstarat celou domácnost, kromě toho dobytek a zahradu i na poli se otáčet, musely být při síle a dnes by se mohly nazývat manažerky domácnosti. Kdybych obrazy šla po Vrbici dolů od kostela, vždy bych potkala tetičku něčím zajímavou a výjimečnou. Pojďme to spolu zkusit.

Hned v krajním domě od Kobylí bývali Kolářici. Tetička rozšafná hospodyně, ale taky ráda četly, chodili jsme k nim s maminkou vždycky před svátky vypůjčit pár knížek. Byly už pořádně ochytaný a umaštěný, jak tak kolovaly od domu k domu. Vedle nich žila rodina Papežova. U Papežů se mluvilo spisovně a tetičce Papežové jsme všichni říkali paní. Nosila na sobě bělostnou zástěrku s krajkami a pro nás, děcka, měla v zásobě vždy něco dobrého, lepší buchtu nebo i kousek dortu. Sousedka od Papežů byla taky Papežová, byli to asi příbuzní. Ale tu jsem potkávala většinou s motykou přes rameno a s nůží trávy na zádech. Pod kostelem bývali Herůfkovi, tetička Božena, k nim jsme chodili za kamarádkou, u nich se zkoušely zpívané mše na vánoční svátky a o dobré slovo a něco na zub u nich nikdy nebyla nouze. Vedle u Bukovských zas celé dny seděla u šicího stroje švadlenka Lidka, měla jsem od ní i své svatební šaty. Když se vrátím znovu ke Kobylí k druhé řadě domů hned zkraje žili Michnovi – Lojzovi. To jméno Lojzovi bylo tak zažité, že když dojel odkudsi kamarád jejich Tomy a ptal se po Tomovi Michnovi, sousedi jich poslali pryč, že tu žádní Michnovi nebývají. A vedle Lojzů Papežovi a zároveň Váلكovi. Stařenka Papežová vždy, když jsme šli od Kobylí ze školy, už vyhlížely a ptaly se, jestli jde i „naša Lida“. Na kamnech už mívaly pečlivě navařený oběd. Dcera stařenčina, tetička Lida Váلكová, ta ještě žije, to jsou správná žena! Umějí se nastrojít, pečou dobré cukroví, vždycky bývaly při dobrém rozmaru, ale taky, což by nikdo nehádal, jsou výborná herečka, scénkami a různými legráckami bavívaly v práci i při draní peří. Vedle u Lukášů tam se zase celé zimní večery pletly a háčkovaly dečky, svetry, rukavice a ponožky. A totéž vedle u Herzánů. Jejich „bábinka“, ta s klubíčkem v ruce, chodily snad i spát. Na nose měly celý den kovové brýle, a ačkoliv se nám děckám zdály

taková přísná, v domácnosti byly k nezaplacení. Znaly kopu pohádek a ráda si u práce zpívaly kostelní i jiné písničky. Tetička Mařka, to byly perfektní žena, ráda jsem k nim chodila za děvčaty Mařenkou a Milou a tetička pořád v jednom kole a ráda povykládaly. Další v řadě tetiček si vybavuju Klementinu Bártovu, červeno-líci, buclatých tváří a nikdy bez úsměvu. Vždycky pro nás mívaly dobrou koledu, klín jáder nám nasypaly i sušené ovoce.

A jdeme k Otáhalům. Měli pěknou hromádku dětí, a tak tetička ustavičně něco vařily a sháněly potravu pro dorůstající chasu. Tetička byly aj dobrovolná zdravotní sestra, i s mojí maminkou a tak ošetřovaly po ulici kdejaké rozbité kolínko i větší úrazy. Přímo za naším bývali Valových. Stařenka byly celé dny doma, vařily a pekly, když hospodyně byla na poli. Strýc Vala býval kostelníkem, a když se mělo zvonit poledne a on byl s kravami někde na Bílovsku, to stařenka poslaly jejich děcka zvonit poledne na věž. Děcka nás někdy vzaly s sebou a tak jsem párkrát taky zvonila vrbeckým zvonem. Vedle Valů byl dům Mainclových a před ním plácek, kde se daly hrát různé hry – na sochy, Honzo vstávej, skákali jsme tam panáka a při hraní rozhlasu se tam pěkně tancovalo. Tetička Mainclová byly rázná ženská, občas, až to bylo s námi k nevydržení, vyběhly a s křikem, který ale hrůzu nenaháněl, nás vykázaly „k našemu.“ Hrůzu nám ale zato naháněl dům, obývaný jen mužem Jarošem Krupicovým. Byl napolo opuštěný, neudržovaný a jít večer kolem byl mnohdy těžký úkol. To jsme jen proběhli, ani jsme se neohlídli. Jak jsme přeběhli vedle k Herůfkověmu, už bylo vyhráno! Tam byla oáza klidu. Stál tam mohutný javor, útočiště našich dětských her a nepamatuju si, že by nás někdy od Herůfků někdo vyhnal. Tetička Štěpánka uměly krásně vyšívát vrbecké kroje, kordule aj kalhoty. Za dob vrbeckého JZD dělaly četařku ženám ze Stráže. Přes „jejich“ jsme někdy chodili na Stráž a tak jsme si zkracovali cestu.

No nezbyvá mi, než se znovu otočit a vydat se zpátky do kopečka k další řadě domů. Tam, v krajním domečku jako z pohádky žila stařenka Herzánová – Kupčíčka se jim říkalo. Na malé sínce bylo pořád přítmi a z ní se šlo do kuchyňky, kde bylo vycpávané sametové křesílko, pro nás něco nevidaného a byl tam i stůl se židlí a postel. Ráda jsem stařence chodila nakupovat a za to občas dostala nějaký pamlssek. A taky vyslechla spoustu pohádek a pověstí o strašidlech, princeznách a nadpřirozených bytostech. Vedle stařenčina domku stála čistě udržovaná

chalupa a vždy plná veranda muškátů – Papežovi...Tetička chodily jako lísteček nažehlená, v troubě u nich pořád voněla nějaká „babůvka“ a pamatuju si, že tetička věčně doma malovaly, podle mustrů měly po stěnách vypodobněny celé keře růží a fialových šeráků - chebzů i modrých hroznů. Pod Papežovým byl opuštěný domek a vedle něho Varmužovi, zas se stařečky Papežovými. Nevím, čím to bylo, že většina těch lidí na Stráži měla někoho v rodině jménem Papež! Tak i stařenka u Varmužů. Chodila jsem tam tak často skoro jako domů. Oni taky chodili o všecko k nám. Jestli jim nešly hodiny, došli se ptát, kolik je hodin, nebo vypůjčit sirky či kousek kvasnic. A když tak v zimě po ránu někdo bouchal na branku, už jsme věděli, že strýc Franta jdou do práce, chtějí zatopit a nemohou najít sirky, a tetičku nechťejí budít. No ale nás vzbudili! Tetička Fanka byly pořád usměvavá, a i když se naoko někdy zlobily, oči se jim smály. Celá naše ulička u nich v peci pékávala koláče na hody a až nakonec vždycky došla řada na nich. U nich se drávalo peří a taky jsme tam bývali na svatbách, kde bylo řádně veselo!

No a samozřejmě nemůžu vynechat ze seznamu tetiček naši maminku Marii Janoškovu, hospodyně, která měla všecko doma na starosti. Otec dělal pryč a tak všechna práce i výchova nás dětí byla na mamince. Uměla šít i básně skládat, zpívat a režirovat vrbecké estrády, výborně vařit a někdy doslova z ničeho! Když nám někdy nakazovala, abychom se sestrou uvařily a my jsme tvrdily, že nic doma nemáme, říkávala „dobrá hospodyně musí umět uvařit i z ničeho“. Děkuju mamí, za tu radu, občas se mi v životě docela hodila! Děkuju za všecko, co jsem si z domova odnesla do života!

Ale řádka vrbeckých tetiček nekončí. Byly to Bártová vedle nás, která měly vždy před domem pečlivě umeteno, Chramostová, věčně usměvavá Herzánová, Cvrčková i Michnová, Horčíčková, Dobrovolná – malárečka šátků a mašlí a vyšivačka, i naši kmotřenka Fridrichová, jimž jsem vždycky podala ruku a řekla „vitam vás kmotřenko!“ Naproti našeho bývaly zas Herzánová, maminka čtyř šikovných děvčat, u nich bylo vždy čisto jak v kostele a všude plno muškátů a asparátů, na všechny naše dětské svatby jsme je použily na rozmarýny. Vedle u Bařinů - u tetičky Lidy, tam jsem měli kamarády, u nich bývala naše oáza her a veselého skotačení. U Polášků, tam zas byla nezaměnitelná studnice humoru, když „Poláščena“ daly „hubu na moudro“!

U Mařenky Herůfkové byl takový klid, ona nikdy nevyšla před dům bez milého úsměvu. A tetička Anděla Varmužová, pracovitá a zbožná žena, vychovala deset dětí a život se s ní taky nemazlil...Dalo by se pokračovat, vydat se dolů do dědi-ny, k Vajbarům, Martincům, Šůrkům ,

Bukovským atd,atd.

Na vrbecké Stráži bývalo veselo a žilo se tam pěkně.

Dnes vrbecké uličky pomalu utichají, jak tetičky jedna po druhé odcházejí... Na mnohé z nich zůstávají již jen vzpomínky. Ještě sem tam některou potkáš,

mnohdy u hřbitovní branky, v ruce pár kvítků a mnohdy i s hůlečkou v ruce. Díky vám ženy za krásný úsek života, který jste nám díky své moudrosti a svým dobrým příkladem obohatily a kterým jsme mohli kráčet zároveň s vámi. Díky, vrbecký tetičky! Marie Kachyňová

Naši mladí a úspěšní

Když jsme přemýšleli, co napíšeme do předvánočního zpravodaje, napadlo nás představit některé naše mladé a úspěšné spoluobčany. Mnozí z vás určitě neví, že na Vrbici bydlí třeba úspěšný someliér nebo mladá sportovkyně.

Tomáš Čížek ml. se totiž 18. 10. 2012 zúčastnil na Vysoké škole hotelové v Praze 15. ročníku soutěže „TROPHEE BOHEMIA SEKT – SOMMELIER ČR... Jedná se o soutěž someliérů v juniorské kategorii.

Soutěžící absolvovali písemný test a de-

Tom při degustaci vín

gustaci 4 vzorků vína tzv. naslepo. Po vyhodnocení postoupilo do semifinále 10 soutěžících. Ti pak předváděli stolový servis před odbornou porotou složenou např. ze zástupců Asociace someliérů ČR nebo společnosti Bohemia sekt, s r. o. Do finále postoupili 3 soutěžící, mezi kterými byl i Tom. Nakonec získal sice místo druhé, ale to je přece vynikající výsledek. Tomášovi gratulujeme a přejeme hodně podobných úspěchů!

Další úspěšnou mladou dívkou je Tereza Bezděková. Ta se trochu „potatila,, a i přesto, že je holka, miluje fotbal. V současné době je hráčkou ženského týmu Zbrojovky Brno. Jako jediná z tohoto týmu se stala i hráčkou národní reprezentace do 19. let. Trenér reprezentace Petr Čermák ji dokonce označil jako velkou naději ženského týmu Zbrojovky. 20.-25. 10. 2012 se „holky z národáku,, zúčastnily 1. fáze kvalifikace žen na ME do 19 let v Sarajevu v Bosně a Hercegovině. Po třech úvodních zápasech vyhrály

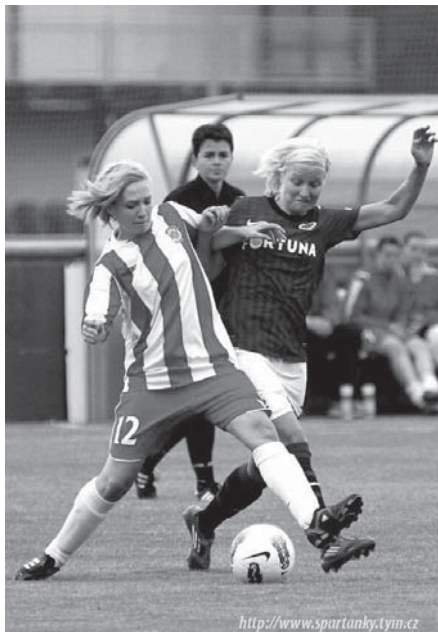
Tři nejlepší

mladé fotbalistky svoji skupinu a postoupily do další fáze. Také moc gratulujeme a přejeme co nejvíc gólů v soupeřově síti.

A do třetice má Vrbice zastoupení mezi krásnými dívkami. 30.8.2012 proběhl večer volby Miss víno Morava, a to v KD ve Velkých Bílovicích. Naše obec zde měla „želízko,, se jménem Adéla Kadlecová. Ještě dříve musela děvčata projít castin- gem a sbíráním bodů v Retro Music Clu- bu Vinařství u Kapličky a poté postoupilo 12 dívek s největším počtem nasbíraných bodů do semifinálního večera konaného v už zmiňovaných Bílovicích. Mezi nimi byla opět i Adéla.

Dívky absolvovaly vystoupení v kroji, ukázkou someliérských dovedností, volnou disciplínu a nezbytnou promenádu v plavkách. Pak došlo na hlasování formou SMS a toto rozhodlo o postupu šesti finalistek-jak jinak-i s Adélou. Závěrečné slovo měla ovšem porota, ve které zasedli např. doc. Miloš Michlovský, Agáta Han-nychová, Martin Maxa, Libor Nazarčuk aj. Ti určili pořadí na 1.-6. místě. Adéla skončila pátá. Podle mě je to velký úspěch, dostat se do TOP šestky nebylo určitě vůbec lehké. I potřetí tedy od srdce gratulujeme.

Mezi další úspěšné mladé Vrbečáky patří
...pokračování na další straně

Takhle válí za Zbrojovku Brno

Terka v národním týmu

Adéla při sabráží parfémem

Představení vrbeckého kroje

Vyhlášení vítězů závodu Soběšická mulda 2012

Okolo Zlína - Víta na druhé příčce

Adam a Vítek Sedláčkoví. Kluci závodí od roku 2010 na horských kolech v československém seriálu cyklistických závodů Cyklomaraton TOUR. Závody se konají pokaždé v jiné části České republiky a také na Slovensku. K závodění kluky přivedl Jirka Jakeš z Otrokovic, vedoucí cyklistických putovních táborů, jichž se

kluci již několik let účastní. Stal se jejich trenérem, průvodcem a kamarádem. Adam jezdí momentálně na trati dlouhé 50 km a Vítek na 30 km. Ročně odjedou minimálně 7 závodů. Mezi těmito závody musí za rok najet několik tisíc kilometrů. V roce 2011 se ze všech závodů ve své věkové kategorii Adam celkově umístil

na 3. místě, v roce 2012 na 2. místě. Slibně začala sezóna pro Vítku v roce 2011, ale bohužel mu ji loni v červnu překazil úraz na závodech v Bratislavě a téměř na rok ho vyřadil z tréninku a ze závodů. Oba kluci oblékají dres Merida Biking team.

Miluse Zálešáková

FK Vrbice 1959

Podzimní část sezóny 2012-2013

Hodnocení letošní fotbalové sezóny je daleko veselejší, než tomu bývalo v minulých ročnících. Úspěšnost klubu se hodnotí podle výsledků A-mužstva mužů, kterým se podzimní část soutěže náramně vydařila. Nebylo tomu jako v minulých letech, kdy A-mužstvo mužů většinou hrálo o spodní místa tabulky. Muži skončili po podzimní části na výborném druhém místě se čtyřbodovou ztrátou na vedoucí tým ze Zaječína. Bylo to hlavně tím, že v mužstvu panuje vítězná nálada, udržuje se dobrá parta a k tomu všemu kluci hrají celkem i pohledný fotbal. V týmu se nám podařilo udržet Michala Herůfka, z Bořetic přišel na půlroční hostování Kamil Kadlec, který svou vítěznou povahou nakazil mužstvo (hned po novém roce budeme jednat o jeho dalším setrvání v klubu) a na roční hostování z Kobylic přišel Jirka Hajda. Po náročné sezóně je nutné si od fotbalu trochu oddechnout a v zimní přestávce zvládnout přípravu na jarní část soutěže v boji o atakování prvních příček v tabulce. Nejlepším střelcem po podzimní části je Petr Němec s 15-ti vstřelenými góly.

U dorostu je hodnocení vždycky komplikovanější, protože tam dohází neustále ke generačním výměnám, tak odhad výsledků a předváděná hra je vždy nejistá. I když letos kluci zabojovali a z osmi zápasů čtyři vyhráli, čtyři prohráli a po podzimní části jsou na třetím místě (je to o mnoho veselejší než po loňském podzimu, kdy zvítězili pouze dvakrát a obsadili po podzimu sedmou, předposlední příčku). Nejlepším střelcem týmu je Jaromír Hasík s 9-ti vstřelenými góly.

U starší základny v letošní sezóně došlo k převratné novince. Většina mužstev odehrála soutěže ve skupinách turnajovým systémem (čtyři týmy a každý tým pořádal jeden turnaj, kde hrál každý s každým), a ne všem se změna zamlouvala. Naši kluci si postupně na turnajový systém zvykli a po počátečním pomalém rozjezdu nakonec celý turnaj v rámci skupiny „F“ vyhráli. V prvním turnaji na hřišti Krumvíře obsadili třetí místo. Ve Velkých Pavlovicích si o jedno místo ještě polepšili. A když další turnaj v Ko-

bylic vyhráli, čekal je domácí turnaj, na kterém si vedli stejně úspěšně a výsledky (Vrbice-Kobylice 2:1, Vrbice-Pavlovice 4:3 a Vrbice-Krumvíř 2:1) jim stačili k celkovému prvnímu místu se ziskem 24 bodů a skóre 49:28. V jarní části bude naše starší základna hrát opět ve skupině, kde bude sedm týmů a bude se hrát dvoukolově. Každou neděli jeden zápas (celkem 12 zápasů).

Komentáře a výsledky jednotlivých zápasů jsou na našich internetových stránkách www.fkvrvice1959.cz.

Všem hráčům a jejich trenérům patří poděkování za dobrou reprezentaci našeho klubu. Jen tak dále kluci a ať všem vydrží sportovní nasazení a elán.

V letošním roce se celostátní fotbalový svaz přejmenoval na Fotbalovou asociaci České republiky (FAČR) a z toho vyplývají určité změny. Jednou z nich je vytvoření nových registračních průkazů. Staré přestanou platit 1.3.2013. Tímto apeluji na všechny hráče, kteří se ještě nestačili vyfotit, aby tak učinili. Termín pro odevzdání fotografií stanovený našim klubem již nestihneme (10.11.2012), ale další termín (20.12.2012) snad ano. Další změnou je to, že všichni, co mají co dočinění s fotbalem (hráči, funkcionáři, asistenti atd.) musí být členy FAČR. A na základě členské základny se nám také

zpětně vrací peníze jako dotace. Nejsou to ale velké peníze, v letošním roce jsme obdrželi 7 668,- Kč (za členy jsme ale zaplatili 3 950,- Kč).

Každý rok okresní fotbalový svaz pořádá anketu Fotbalista roku, do kterého jsme letos nominovali dva zástupce našeho klubu. Uvidíme, jestli bude naše nominace akceptována. Pokud ano, budu vás informovat v některém z dalších čísel Vrbeckého zpravodaje. V šestileté historii ankety byli z našeho oddílu nominováni a oceněni dva funkcionáři (Stanislav Bíza a Milan Herůfek). Aktivní fotbalista zatím ne, tak uvidíme.

Také se snažíme o získání dotace na provedení nové přípojky NN k fotbalovým šatnám a s ní související výstavbou nového tráva. Je zpracována projektová dokumentace a již dvakrát byla podána žádost o dotaci, ale ani jedna nebyla úspěšná (v letošním roce MŠMT dotace pro organizace pro jistotu zrušilo). Tak snad příště. V letošním roce nám pan starosta pomohl s vykoupením jednoho pozemku na fotbalovém hřišti. Vykoupený pozemek s obcí vyměníme za pozemek za fotbalovým hřištěm, kde by chtěla obec vybudovat víceúčelové hřiště s umělou trávou o velikosti cca 20,0 x 35,0 m. Snad se to podaří.

Milan Herůfek

Turnaj přípravy v Kobylicích

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Zaječí	14	11	1	2	54: 30	34		(13)
2.	Vrbice	14	10	0	4	52: 23	30		(9)
3.	Starovičky	14	8	3	3	27: 19	27		(6)
4.	V.Němčice	14	8	1	5	41: 26	25		(4)
5.	Popice	14	7	3	4	29: 21	24		(3)
6.	Strachotín	14	6	4	4	21: 17	22		(1)
7.	Pouzďřany	14	6	2	6	21: 25	20		(-1)
8.	Klobouky	14	5	4	5	27: 26	19		(-2)
9.	Ivaň	14	5	3	6	29: 26	18		(-3)
10.	V. Hostěrádky	14	6	0	8	26: 26	18		(-3)
11.	Nosislav	14	3	4	7	23: 33	13		(-8)
12.	Uherčice	14	4	0	10	23: 46	12		(-9)
13.	D.Dunajovice	14	3	2	9	22: 47	11		(-10)
14.	Kobylí	14	1	3	10	18: 48	6		(-15)

Hodnocení sezony pohledem trenéra

Když jsem byl osloven, abych přispěl do Vrbeckého zpravodaje, tak jsem přemýšlel, jak svůj příspěvek pojmut, protože zhodnotit výsledky družstva mužů v podzimní části lze několika způsoby, abych tady popisoval jednotlivé utkání je zbytečné. To dělá pravidelně vedoucí mužstva Milan Herůfek v komentářích po každém zápase. A jak už je určité známé, jsou tyto komentáře dostupné na našich stránkách www.FKVRBICE1959.cz a nově i před každým domácím utkáním ve zpravodaji při zakoupení vstupenky. Takže bych se jen opakoval, a není asi účelem, aby tento příspěvek byl jen na vyplnění volného prostoru ve Vrbeckém zpravodaji.

Podzimní část sezony 2011/2012 je z pohledu na tabulku III. B třídy jedna z nejlepších v historii našeho oddílu, protože se ziskem 30 bodů se nacházíme na výborném druhém místě se ztrátou 4 body na první Zaječí.

Co bylo potřebné udělat, aby se takový úspěch povedl? V první řadě je to o tom, že se podařilo vedení získat do každé řady (obrana, záloha, útok) posily, které do mužstva zapadly, jak drahý kámen do prstenu. A to do obrany Jirku Hajdu z Kobylí (hostování), do zálohy opět Michala Herůfka z Hodonína (hostování), a

VIP zóna vrbeckých fanoušků

do útoku Kamila Kadlece z Bořetic (hostování). Tímto v našem týmu stoupla jak kvalita, tak i kvantita, což je určité dobře, protože na určité pozice mám k dispozici i dva hráče.

A to už se dostávám k tomu hlavnímu, co je za podzimním úspěchem. Soudržnost party v kabině, kde každý hráč, i když se nedostane do základní sestavy, trpělivě

čeká na svou šanci, a když přijde, tak se ji snaží využít ve prospěch týmu a ne ve svůj individuální. Dalším důležitým faktorem je, že na většině tréninků (dvakrát týdně) byl dostatek hráčů viz. tabulka účasti, kterou vede pokladník týmu. Důsledkem toho se zkvalitnila i příprava, už to není jenom o tom, že si kopneme na bránu, dáme si fotbálek na dvě a hurá

do baru taky na dvě (piva). Při takové účasti na tréninku se nacvičují různé herní situace, standartky, a v neposlední řadě fyzická kondice. Zlepšení fyzicky bylo dost poznat skoro v každém utkání, protože soupeři s námi drželi cca do šedesáté minuty krok, ale pak se projevila právě naše lepší připravenost, a tím jsme zejména v domácích zápasech ke konci buď rozhodovali anebo navyšovali naše vedení. Myslím si, že naši fanoušci postřehli i fakt, že herní projev už není jen o tom, že se nakopne balon do útoku, ať si s tím útočníci poradí. Snažíme se hru kombinovat, lépe se běhá s balonem než bez něj a i za cenu přihrávky dozadu (pro což se ne vždy najde pochopení) hlavně, když ho máme pod kontrolou. Při pohledu od postranní čáry u lavičky náhradníků si jako trenér říkám, jak je to někdy jednoduché, když vidím, že se každý hráč snaží plnit dané pokyny, které dostal před zápasem a ne, že to nějak odehrajeme, však ono je jedno, jak to dopadne. A to je přece to, proč fotbal děláme (být lepší než náš soupeř). Je jasné, že toto snažení přináší potěšení, vždyť jsme na podzim na domácím hřišti ani jednou neprohráli a co mě a snad i každého potěší, že se nám podařilo vstřelit celkem 52 gólů, z toho měli naši příznivci radost 38krát na domácím hřišti, což je při počtu sedmi zápasů víc, jak pět gólů na utkání. Velkou zásluhu na tom mají oba útočníci Kamil Kadlec a Petr Němec, kteří v součtu nastříleli 24 branek a jsou v popředí tabulky střelců III.B třídy. Ale bez podpory celého týmu by to si nedokázali.

Když už jsem nakouzl jména hráčů, tak Vás trochu seznámím i s ostatními tak, jak je vidím.

Michal Sýkora -brankář

- opora a klidas, umí v rozhodujících momentech vytáhnout zákrok, který ovlivní celý zápas.

Roman Záruba- kapitán

- obránce se zkušenostmi z vyšších tříd, na tréninku je k neutahání, občas brnkne mě i divákům na nervy rozehrávkou, kterou nikdo nečekal (malá domů).

Jirka Hajda-obránce

- má zkušenosti z vyšších tříd, vždycky chce každý zápas i na tréninku vyhrát, je mistr v odvracení vysokých balonů. Za celý podzim jenom jednou použil hlavu, jinak všechno hrál nohama.

Lukáš Horák-obránce

- je opakem Jirky, na podzim prohrál snad jenom jeden hlavičkový souboj, ale hlavně je na Lukášovi vidět výkonnostní skok nahoru.

Jenda Knápek-záložník

- Jendovi chvíle přicházely hodně ve druhých poločasech, kdy si na levé straně hřiště udělal svým pohybem prostor k zakončení a nebo k přípravě šancí ostatním.

Jirka Kubík-záložník

- další hráč, který něco odehrál ve vyšších třídách a to se určitě projevuje i na jeho důrazu v osobních soubojích a při zahrávání standartních situací.

Michal Herúfek - záložník

- znovu musím konstatovat, že už něco odehrál na vyšší úrovni, v dorostenec-

kém věku hrál dokonce I.ligu. Michal je motorem zálohy pohybujícím se neustále dopředu, což je jeho úloha společně s podporou útočníků.

David Mikulica-záložník

- můj asistent a opět hráč, který v mládí něco odkopal výš. Když mu to zdraví dovolilo, odmakal v záloze svůj standart, na který jsme si u něj zvykli, hlavně při zajišťování defenzivy a rozehrávky. David je tahounem kabiny a morální podpora týmu, jeho SMSky umí pochválit i zdravě naštvat.

Roman Zálešák-záložník

- když Romanovi vyšla v zápase první klička, většinou nebyl na hřišti lepší hráč, pravá strana byla jeho a to doslova od obrany až do útoku.

Útočníci Petr Němec a Kamil Kadlec

- už jsem je zmiňoval, oba se umí vhodně doplňovat a to je jejich velká výhoda.

To byla základní sestava, na lavičce náhradníků čekali na svoji příležitost Dušan Svrček, Petr Hošek, Staňa Herzán, Laďa Mikulica, Jirka Zálešák, Michal Válek, Jožka Zrůna, Zdeněk Fridrich (v Kloboukách)a jednou i Ondra Bařina.

Na dosáhnuté výsledky v podzimní části bychom rádi navázali i na jaře, proto 26.1.2013 zahájíme zimní přípravu, která bude určitě ze začátku pro některé bolestivá. Pokud ale chceme atakovat první příčky tabulky, je důležité se připravit, a já věřím, že se nám to podaří.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem našim fanouškům, příznivcům, kteří nás povzbuzovali nejenom na domácím hřišti, ale vyjížděli i na zápasy venku.

Libor Knápek-trenér

PODZIMNÍ DÝŇOVÉ VARIACE U VLACHOVSKÝCH V ZAHRÁDCE

Vzniká kniha o Vrbici

Pro všechny, kdo mají Vrbici rádi, je to jistě výborná zpráva. Chystá se vydání knihy Vrbice – setkávání s minulostí. Předpokládáme, že by se čtenářům mohla dostat do rukou už v červnu 2013. A pro ty nedočkavé můžeme alespoň nastítnit něco málo z obsahu. Kromě exkurze do historie obce se můžete těšit na popis urbanistického vývoje, pojednání o vrbeckém vinařství, kapitulu o farnosti i školství. Zajímavé informace se dočtete také v pojednání o společenském a kulturním vyžití v obci a o našem nářečí. Věříme, že se máte na co těšit!

Milí spoluobčané, vážení zákazníci!

Máme před sebou posledních pár dnů roku 2012 a čeká nás období vánočních svátků a Silvestr.

Rád bych Vám touto cestou poděkoval za projevenou přízeň v letošním roce a popřál hodně zdraví, štěstí a osobních i pracovních úspěchů v roce 2013.

Náš hotel provozuje již tři roky wellness centrum, které svojí nabídkou oslovilo nemálo klientů.

V letošním roce jsme naši nabídku rozšířili o velice zajímavé masáže a zábaly, které v prostorách wellness centra (ve dnech čtvrtků až sobota) provádí masérka regeneračních, relaxačních, léčebných a mnoha dalších masáží paní Jana Flaxová.

A právě ve spolupráci s paní Flaxovou, jsme pro Vás připravili nabídku vánočních dáreků pro Vaše blízké, v podobě následujících dárkových poukazů :

Mořské pobřeží „ relax a klid.... no prostě HAVAJ“

- parní kabinka s vytvářením mořského klima a relaxační hudbou
- havajská masáž LOMI – LOMI nebo klasická masáž 30 minut
- regenerační zábal rukou nebo nohou/možnost výběru/
- odpočinek v tepidáriu s relaxační hudbou
- láhev neperlivé vody
- hotelový župan + ručník k dispozici
- Doba pobytu cca 90 minut.

**Cena
465,-**

Wellness jako zážitek „krásný den,zklidnění mysli a odpočinek těla“

- finská aroma sauna nebo parní lázeň s mořským klima a relaxační hudbou
- masáž bylinnými měšci nebo lávovými kameny 30 minut
- regenerační zábal rukou nebo nohou/možnost výběru/
- odpočinek v tepidáriu s relaxační hudbou
- láhev neperlivé vody
- hotelový župan + ručník k dispozici
- Doba pobytu cca 90 minut.

**Cena
555,-**

Dotek pohody – pro muže

- 15 ti-minutové prohřátí v parní nebo finské sauně
- královská masáž nebo masáž křišťálovými kameny s hřejivým jalovcovým záballem
- večeře v hotelové restauraci(vepřová panenka s omáčkou s pravých hřibů,špekový knedlík) a dva nealkoholické nápoje dle vlastního výběru
- Doba pobytu ve wellness centru cca 90 minut.

**Cena
1.500,-**

Dámská jízda – pro ženy

- 15 ti-minutové prohřátí v parní nebo finské sauně
- indonéská tropická masáž Bali

- hřejivý kokosový nebo banánový zábal
- osvěžující masáž obličeje
- večeře v hotelové restauraci (kuřecí prsíčko plněné ricottou a sušenými rajčátky na tagliatelích)
- dva nealkoholické nápoje dle vlastního výběru
- Doba pobytu ve wellenss centru cca 90 minut.

Poukazy můžete zakoupit v hotelové recepci.

SILVESTR 2012 – nevíte kam na Silvestra?

Nabízíme Vám speciální silvestrovské tříchodové menu doplněné viny, posezení ve vinném sklepě za doprovodu houslového DUA z Kyjova, novoroční přípitek a ohňostroj.
Vstupné 820,-/osoba. Informace na www.kravihora.cz.

Tak jako každý rok tak i v roce 2013 připravujeme spoustu zajímavých akcí.
Nebudu je prozrazovat všechny, ale pozvu Vás na ty první, které se budou konat začátkem roku 2013.

Rok zahájíme 7.1.2013 až 12.2.2013 akcí „Masopust s pivním festivalem“, jehož součástí bude každodenní nabídka tradičních pokrmů z receptů našich babiček doplněná zajímavými pivními speciály.
Tato akce vyvrcholí dne 9.2.2013 (sobota) Maškarní taškařicí s hudbou a tancem.
VSTUPNÉ ZDARMA.

Další zajímavou akcí, kterou připravujeme je „Festival moravských vinařů“, který by měl proběhnout ve dnech 2.2. a 2.3.2013.
Nabídneme Vám ochutnávku vín a bude pro Vás připraveno speciální tří chodové Gourmet menu a posezení ve vinném sklepě s cimbálovou muzikou.
VSTUPNÉ ZDARMA.

Samozřejmě bude tradiční Gourmet menu, které se uskuteční dne 8.3.2013, tentokrát s viny z produkce Vinařství.....připravujeme

Bližší informace Vám opět sdělíme v krátké době před akcí a to formou hlášení v obecním rozhlasu a na plakátech.

Toť vše, více Vám už neprozradím.....další novinky v jarním vydání zpravodaje.
Malou inspiraci pro vánoční stůl Vám připravil pan Zdenek Salajka - šéfkuchař našeho hotelu.

4 porce :

1 celá očištěná kachna, 250 g fazole, 250 g kroupy, 100 g slaniny, 1 ks cibule, sůl, pepř, 1 ks pomeranče, 1 ks limety, 3 listy bazalky, olivový olej

Celou očištěnou a nasolenou kachnu pečeme klasickým způsobem do křupava.

Připravíme si šoulet:

Fazole i kroupy uvaříme každé zvlášť. Fazole solíme až jsou měkké. Cibuli nakrájíme na drobno, stejně tak slaninu. Slaninu dáme na pánev a až začne pouštět tuk, přidáme cibuli. Na sklovitou cibuli dáme uvařené kroupy a fazole a společně všechno prohřejeme. Šoulet dochutíme solí a pepřem, můžeme přidat i výpek z kachny.

Připravíme si limetkovou omáčku :

Do misky vymačkáme šťávu z jedné limety a pomeranče. Pokud je šťáva moc ky-

Pečená kachna na šouletu s limetkovou omáčkou

selá, můžeme dosladit dle chuti medem. Přidáme nejmenší nasekanou bazalku a za stálého prošlehávání začneme přilévat olivový olej, který nám omáčku zahustí.

Při servírování klademe doprostřed talíře šoulet, na něj položíme porci čerstvě upečené kachny a kolem dokola nanese-

me polévkovou lžící limetkové omáčky.
Dobrou chuť.

Zaměstnanci hotelu Kraví hora Vám přeji krásné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok.

*Proschek Aleš
ředitel hotelu www.kravihora.cz*

DOMOVINKA NĚMČIČKY O.P.S.

Pomůžeme Vám

Denní pobyt pro seniory a zdravotně postižené

Nabízíme:

Ambulantní odlehčení pro seniory a zdravotně postižené,
o které je jinak pečováno v domácím prostředí

- senioři a zdravotně postižení mohou navštěvovat
- Domovinku v době, kdy nechtějí zůstat sami doma
- zdravotní stav jim neumožňuje zůstat sám v domácnosti

Osoba, která pečuje může po tuto dobu:

- chodit do práce
- vyřídit osobní záležitosti
- odpočinout

Poskytujeme:

- pomoc při zajištění péče o vlastní osobu
- poskytujeme stravu
- pomoc při sociálním začlenění
- pomoc při udržení a rozvoji osobních schopností
- sociální poradenství

Zajišťujeme odvoz do zařízení a zpět domů

Domovinka Němčičky o.p.s.
691 07 Němčičky 96

Blanka Miličková
Tel: 777 708 765

ŽIVÝ BETLÉM

středa 26. prosince 2012

v 16 hodin v kostele sv. Jiljí

hudební doprovod KAMÍNEK

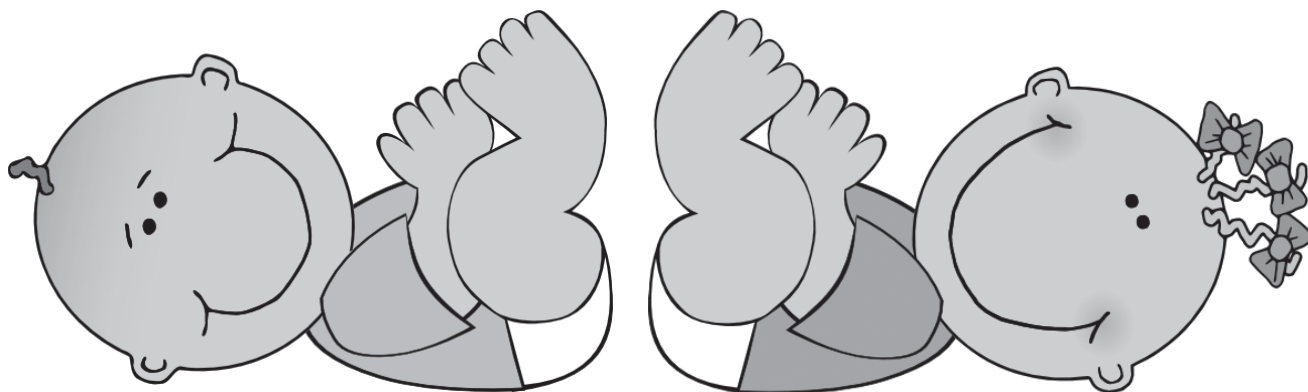
Společenská kronika

Ve Vrbici žije 1118 obyvatel (563 mužů a 555 žen).

Narozené děti :

Viktorie Neubergerová, Vrbice 31

Anna Bukovská, Vrbice 175

Vaše příspěvky do dalšího čísla můžete posílat e-mailem na adresu:
referent@vrbice.cz

Z našeho středu odešli:

Stanislav Pregrt, Vrbice 234
 Ludmila Sedláčková, Vrbice 40
 Vladimír Novák, Vrbice 105
 Václav Michna, Vrbice 52
 Jiří Vaník, Vrbice 106
 Marie Fridrichová, Vrbice 203
 Ing. Jaroslav Šumberák, Vrbice 247

Obec Vrbice

ve spolupráci
 s kulturní a školskou komisí
 připravuje

Sjezd vrbeckých rodáků

sobota 8. června 2013

více informací bude
 v jarním čísle zpravodaje

Jubilanti :

70 let Marie Strítecká, Vrbice 87
 75 let Štefan Ušpák, Vrbice 182
 80 let Augustin Polášek, Vrbice 249

Kulturní akce

27.12.2012
 Žehnání mladých vín
 2.2.2013
 Rodičovský ples
 9.2.2013
 Krojovaný ples
 23.2.2013
 Maškarní ples
 24.2.2013
 Dětský maškarní ples

OMLUVA

V minulém čísle Vrbeckého zpravodaje se objevil tiskařský šotek. Omlouváme se za nesprávně uvedená jména :

- ve společenské kronice 80 let jsme uvedli Věra Osičková- správně mělo být Věra Ostřížková
- Hodové vzpomínání – HODY 1973 1. stárek Válek Miroslav – správně mělo být Válek Josef
- u příspěvku od fotbalistů měl být místo Florbalový turnaj 2011 uveden název Letní fotbalový turnaj Vrbice cup 2012

REDAKČNÍ RADA

REDAKČNÍ RADA:

Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Mgr.Renata Horáková, Jana Kadlecová,
 Mgr. Miluše Zálešáková

Dětské hody

Hodový průvod

Mužáci ve Velkých Bílovicích

Otevření muzea

Zarážení hory

Předávání ocenění - Vesnice roku 2012

Rozsvěcování vánočního stromu

Mikulášská družina

Vrbecký zpravodaj – vydává Obec Vrbece, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
 REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová,
 Mgr. Miluše Zálešáková

Grafická úprava a tisk: www.maxreklama.cz